EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.4.2003
KOM(2003) 195 lopullinen

2003/0078 (ACC)
2003/0079 (ACC)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen allekirjoittamisesta yhteisön puolesta

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen tekemisestä

(komission esittämät)

PERUSTELUT

I. TIIVISTELMÄ

Euroopan yhteisö (EY) ja Amerikan yhdysvallat (USA) ovat neuvotelleet ja parafoineet laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen, joka olisi nyt hyväksyttävä. Neuvottelut on käyty neuvoston transatlanttista talouskumppanuutta (Transatlantic Economic Partnership eli TEP) koskevan toimintasuunnitelman perusteella antamien neuvotteluvaltuuksien mukaisesti. Sopimuksen oikeusperustana ovat perustamissopimuksen 133 ja 300 artikla.

Sopimuksen päätavoitteena on laivavarusteiden kaupan helpottaminen EU:n ja USA:n välillä. Tämä tavoite voidaan saavuttaa varmistamalla, että vaatimustenmukaisuustodistukset tunnustetaan sopimuspuolten tuotekohtaisten määräysten ja vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevien vaatimusten vastaavuuden perusteella. Sopimuspuoli tunnustaa näin ollen toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kyseisen sopimuspuolen teknisten määräysten perusteella myöntämät vaatimustenmukaisuustodistukset. Tämän ansiosta valmistaja voi päästä useille markkinoille noudattamalla yhtä säännöstöä, kun sen ilman sopimusta olisi pyrittävä täyttämään useiden säännöstöjen vaatimukset. Tämä voi johtaa tuottajien kustannusten välittömään alenemiseen testauksen ja varmentamisen osalta. Kustannukset alenevat lisäksi välillisesti siltä osin kuin ne liittyvät siihen epävarmuuteen ja vaivaan, joka johtuu yhteydenpidosta tuojamaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokseen, ja niihin viiveisiin, joita tästä aiheutuu tuotteen markkinoille saattamisessa.

Sopimuksen lähtökohdaksi voidaan ottaa EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuus, koska molempien sopimuspuolten alaa koskeva lainsäädäntö (EU:n tapauksessa direktiivi 96/98/EY laivavarusteista) perustuu Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) yleissopimuksiin ja alan kansainvälisiin standardeihin. Sopimuksen tavoitteena on lisäksi sääntely-yhteistyön ja sääntelyn tehokkuuden edistäminen.

Komissio ja USA ovat suorittaneet useita teknisiä määräyksiään koskevia yksityiskohtaisia tutkimuksia vastaavuuden määrittämiseksi mahdollisuuksien mukaan. Vastaavuus on määritetty sen perusteella, missä määrin EU ja USA ovat panneet täytäntöön alaa koskevat IMO:n kansainväliset asiakirjat. Sopimuksen liitteessä II luetellut tuotteet on valittu näiden tutkimusten alustavien tulosten perusteella ja luetteloa on tarkoitus laajentaa sitä mukaa kuin vastaavuus saadaan määritettyä muiden tuotteiden osalta. Sopimuksessa vahvistetaan järjestelyt sekä vastaavuuden voimassa pitämistä että keskeyttämistä varten. Samalla kuitenkin kunnioitetaan sopimuspuolten itsenäistä päätösvaltaa sääntelyyn liittyvissä kysymyksissä.

Sopimusta arvioituaan komissio esittää yleisenä päätelmänään, että sopimuksesta voi olla merkittävää hyötyä talouden toimijoille, koska se helpottaa kaupankäyntiä vähentämällä vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyviä kustannuksia ja rasitteita, että sopimus voi lisätä määräysten avoimuutta ja ennustettavuutta ja että se lisäksi edistää sääntelyalan yhteistyötä, eikä vaaranna laivavarustedirektiivin sääntelytavoitteita, joihin kuuluvat merenkulun turvallisuuden parantaminen ja merien pilaantumisen tehokkaampi ehkäiseminen.

II. SOPIMUS

II.1 Sopimuksen perusta

Neuvosto vahvisti transatlanttista talouskumppanuutta koskevan toimintasuunnitelman 9. marraskuuta 1998 ja valtuutti komission aloittamaan neuvottelut USA:n kanssa kahdenvälisten sopimusten tekemiseksi muun muassa teknisten kaupanesteiden alalla. Kuultuaan 133 artiklassa tarkoitettua komiteaa komissio aloitti syyskuussa 1999 neuvotteluvaltuutuksensa mukaisesti neuvottelut USA:n kanssa vastavuoroista tunnustamista koskevasta sopimuksesta laivavarusteiden osalta. Sopimus parafoitiin 21. maaliskuu 2003.

Sopimuksen tekemisen oikeusperustana ovat perustamissopimuksen 133 ja 300 artikla.

II.2 Sopimuksen tavoite

Sopimuksen tavoitteena on laivavarusteiden kaupan helpottaminen EU:n ja USA:n välillä. Tavoitteeseen päästään antamalla EU:n tuottajille mahdollisuus hyväksyttää tuotteensa USA:n markkinoita varten Euroopan unionissa sijaitsevalla vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella laivavarusteista annetussa direktiivissä 96/98/EY[1] vahvistettujen teknisten määräysten mukaisesti. USA:n tuottajat voivat puolestaan hyväksyttää tuotteensa EU:n markkinoita varten USA:ssa sen perusteella, että noudattavat asiaankuuluvia USA:n säännöksiä. Tämä johtaa kustannusten alenemiseen, koska testaus ja varmentaminen useita markkinoita varten voidaan suorittaa yhdellä kertaa. Lisäksi vähenevät ne kustannukset, jotka liittyvät siihen epävarmuuteen ja niihin hallinnollisiin rasitteisiin, jotka johtuvat yhteydenpidosta tuotteiden hyväksymisestä vastaavaan tuojamaan laitokseen, sekä tähän käytettyyn aikaan.

Sopimuksen tavoitteena on lisäksi sääntely-yhteistyön ja sääntelyn tehokkuuden edistäminen kunnioittaen kuitenkin samalla sopimuspuolten itsenäistä päätösvaltaa sääntelyyn liittyvissä kysymyksissä. Tämä on tarpeen sopimuksen toimivuuden varmistamiseksi ja erityisesti määräysten vastaavuuden säilyttämiseksi samalla, kun varmistetaan terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun korkea taso.

II.3 Sopimuksen teksti

Sopimus muodostuu päätekstistä, joka jakautuu 21 artiklaan ja 7 lukuun, sekä kolmesta liitteestä. Seuraavassa selitetään ja arvioidaan sopimuksen teksti artikla artiklalta. Seuraavassa luvussa puolestaan tarkastellaan perusteellisemmin määräysten vastaavuutta ja sopimuksen soveltamisalaa.

Johdanto-osa: Johdanto-osassa esitetään sopimuksen perustavoitteet ja periaatteet, joista tärkein on laivavarusteiden kaupan helpottaminen sopimuspuolten välillä.

1 luku Määritelmät ja sopimuksen tarkoitus

1 artikla Määritelmät: Tässä artiklassa vahvistetaan sellaisten keskeisten termien määritelmät, jotka ovat välttämättömiä sopimuksen ymmärtämisen kannalta. Siinä myös viitataan ISO/IEC:n oppaaseen 2, jossa määritellään standardeihin ja vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät yleiset termit.

[1] EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25.

2 artikla Sopimuksen tarkoitus: Tässä artiklassa vahvistetaan sopimuksen yleinen tavoite eli laivavarusteiden kaupan helpottaminen vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisen tunnustamisen avulla ja tarvittavan sääntely-yhteistyön luominen sopimuksen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

2 luku Vastavuoroinen tunnustaminen

3 artikla Yleiset velvoitteet: Tämä artikla sisältää 4, 6 ja 10 artiklan ohella sopimuksen keskeiset määräykset, sillä siinä vahvistetaan vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät velvoitteet ja ne tuotteet, joita vastavuoroinen tunnustaminen koskee. Kumpikin sopimuspuoli on velvollinen hyväksymään toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen kyseisen sopimuspuolen lakisääteisten vaatimusten perusteella myöntämät vaatimustenmukaisuustodistukset. Tämä velvoite koskee vain sopimuksen liitteessä II lueteltuja tuotteita.

4 artikla Teknisten määräysten vastaavuus: Tässä artiklassa vahvistetaan 3 artiklassa tarkoitetun vastavuoroista tunnustamista koskevan velvoitteen perusta, joka on tiettyä tuotetta koskevien EY:n ja USA:n teknisten määräysten (esim. suoritusvaatimukset, testausstandardit ja vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat määräykset) vastaavuuden määrittäminen. Vastaavuus määritetään laivavarusteita koskevien IMO:n sääntöjen ja sopimuspuolten niiden täytäntöön panemiseksi antamien teknisten määräysten perusteella.

5 artikla Merkinnät: Tässä artiklassa vahvistetaan, että sopimuspuolet pitävät voimassa tuotteiden merkintää, numerointia ja tunnistamista koskevat vaatimuksensa. Periaatteessa olisi voitu lähteä siitä, että koska tuotteita koskevat tekniset määräykset vastaavat toisiaan, EU ja USA tunnustaisivat myös toistensa määräyksissä edellytetyt merkinnät. Katsottiin kuitenkin, että oli parempi pitää voimassa sopimuspuolten merkintää koskevat vaatimukset, koska oli olemassa vaara, että erityisesti valvontaviranomaisille aiheutuisi epäselvyyttä siitä, mitkä vaatimukset tuotteen on täytettävä saadakseen siinä oleva merkintä. Artiklassa annetaan sopimuspuolille oikeus myöntää toistensa merkkejä ja tunnusnumeroita.

6 artikla Vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet: Tässä artiklassa määrätään, että EU ja USA tunnustavat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksiksi sellaiset toistensa laitokset, jotka on hyväksytty niiden asiaa koskevien säännösten mukaisesti. USA:n ainoa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on Yhdysvaltain rannikkovartiosto, koska USA:n lainsäädännön mukaan vain sillä on oikeus myöntää vaatimustenmukaisuustodistuksia. Rannikkovartiosto hoitaa tämän tehtävän yhdessä sääntöjensä mukaisesti hyväksymiensä riippumattomien laboratorioiden kanssa. EU:n osalta sopimuksen mukaisia ja tunnustettuja laitoksia ovat kaikki ilmoitetut, laivavarustedirektiivin nojalla toimivat laitokset.

3 luku Sekakomitea

7 artikla Sekakomitea: Tässä artiklassa perustetaan sopimusta hallinnoiva sekakomitea. Sekakomitea voi päättää sopimuksen liitteiden muuttamisesta, minkä lisäksi sen puitteissa voidaan käsitellä teknisiä kysymyksiä ja antaa selvennyksiä ja ohjeita, joita tarvitaan sopimuksen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Artiklassa annetaan lisäksi mahdollisuus perustaa yhteisiä työryhmiä, jotka voivat tarvittaessa tarjota sekakomitealle asiantuntija-apua erityiskysymyksissä.

4 luku Sääntelyä koskeva yhteistyö

8 artikla Sääntelyvallan säilyttäminen: Tässä artiklassa todetaan, että sopimuspuolet eivät luovu merenkulun turvallisuuteen tai merien pilaantumisen ehkäisemiseen liittyvää sääntelyä koskevasta toimi- tai päätösvallastaan.

9 artikla Tietojenvaihto ja yhteyselimet: Tässä artiklassa määrätään sopimuspuolet perustamaan tarvittavat yhteyselimet ja kehittämään tietojenvaihdossa tarvittavat välineet. Siinä lisäksi määrätään, että sopimuspuolten on julkaistava Internetissä luettelo niistä tuotteista, jotka on hyväksytty niiden määräysten mukaisesti.

10 artikla Sääntelyä koskevat muutokset: Tämä on sopimuksen keskeinen artikla. Koska teknisten määräysten vastaavuus määritetään tiettynä ajankohtana voimassa olevien EU:n ja USA:n määräysten perusteella, sitä on tarkasteltava uudelleen, kun näitä määräyksiä muutetaan tai kun annetaan uusia määräyksiä, jotka voivat vaikuttaa vastaavuuteen. Tältä osin artiklassa todetaan, että sopimuspuolten määräysten on perustuttava IMO:n kansainvälisiin asiakirjoihin. Artikla velvoittaa sopimuspuolet ilmoittamaan toisilleen määräysten muuttamisesta ja neuvottelemaan asiasta keskenään. Artiklan mukaan sekakomitean on tutkittava, vastaavatko määräykset muutosten jälkeen edelleen toisiaan, mikä voi johtaa seuraaviin päätelmiin: 1) vastaavuus on säilynyt ja asianomainen tuote pidetään sopimuksen liitteessä II, 2) määräykset eivät enää vastaa toisiaan ja tuote poistetaan sopimuksen liitteestä II tai 3) määräysten vastaavuudesta ei päästä yksimielisyyteen, jolloin vastavuoroinen tunnustaminen voidaan keskeyttää kyseisen tuotteen osalta.

11 artikla Sääntelyä koskeva yhteistyö: Tässä artiklassa määrätään, että sopimuspuolten on tehtävä yhteistyötä alan kansainvälisissä järjestöissä tavoitteenaan laivavarusteita koskevien kansainvälisten sääntöjen vahvistaminen. Artikla mahdollistaa myös EU:n ja USA:n kahdenvälisen sääntely-yhteistyön, johon voi tarvittaessa kuulua sopimuspuolten teknisten määräysten tarkastelu vastaavuuden määrittämiseksi sellaisten tuotteiden osalta, jotka eivät kuuluneet sopimuksen soveltamisalaan sen tullessa voimaan tai joita koskevien määräysten vastaavuus ei ole pysynyt voimassa tai sen tunnustaminen on keskeytetty. Artiklassa annetaan lisäksi sekakomitealle mahdollisuus päättää tuotteiden lisäämisestä liitteeseen II sen jälkeen, kun niitä koskevien teknisten määräysten vastaavuus on määritetty.

12 artikla Vaatimustenmukaisuuden arviointia koskeva yhteistyö: Tässä artiklassa edellytetään, että sopimuspuolten toimivaltaiset viranomaiset neuvottelevat keskenään ja ryhtyvät muihin tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että luottamus sopimuspuolten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksiin ja -menettelyihin säilyy. Artiklassa kehotetaan lisäksi sopimuspuolia rohkaisemaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksiaan osallistumaan yhteistyö- ja koordinaatiotoimiin.

5 luku Valvonta- ja suojatoimenpiteet

13 artikla Vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten valvonta: Tässä artiklassa määrätään, että sopimuspuolten on jatkuvasti seurattava vaatimustenmukaisuuden arviointilaitostensa pätevyyttä erilaisten tarkastusten avulla. Siinä annetaan sopimuspuolille mahdollisuus kiistää objektiivisin perustein toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tekninen pätevyys.

14 artikla Markkinoiden valvonta: Tässä artiklassa vahvistetaan, että sopimus ei millään tavoin rajoita sopimuspuolten sääntelyviranomaisten mahdollisuuksia toteuttaa lainvalvontatoimia (esim. markkinoille saattamisen kieltäminen tai tuotteen

palautusmenettely) sellaisten tuotteiden osalta, jotka saattavat olla vaaraksi terveydelle, turvallisuudelle tai ympäristölle tai ovat muutoin ristiriidassa sovellettavien määräysten kanssa. Sopimuspuolten on ilmoitettava toisilleen tällaisista toimista.

15 artikla Vastavuoroisen tunnustamisen keskeyttäminen: Tässä artiklassa vahvistetaan menettely, jota noudatetaan siinä tapauksessa, että molemmat sopimuspuolet katsovat, että liitteessä II lueteltuja tuotteita koskevien teknisten määräysten vastaavuus ei ole säilynyt tai sitä ei voida pitää voimassa. Jos määräykset eivät enää vastaa toisiaan, tuote poistetaan liitteestä II ja sitä koskevien vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvien velvoitteiden noudattaminen keskeytetään. Sopimuspuolet sitoutuvat tekemään yhteistyötä varmistaakseen, että määräysten vastaavuus palautetaan mahdollisuuksien mukaan.

16 artikla Varoitusjärjestelmä: Sopimuspuolet perustavat kaksisuuntaisen varoitusjärjestelmän, jonka välityksellä ne ilmoittavat toisilleen tuotteista, jotka eivät vastaa sovellettavia teknisiä määräyksiä tai joista voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle, turvallisuudelle tai ympäristölle.

6 luku Lisämääräykset

17 artikla Luottamuksellisuus: Tämä artikla sisältää vakiolausekkeet, jotka liittyvät sopimuspuolten tai niiden vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten vaihtamien tietojen luottamuksellisuuden suojelemiseen.

18 artikla Maksut: Tällä artiklalla varmistetaan, että sovellettavat maksut eivät ole syrjiviä ja ettei niitä peritä toisen sopimuspuolen jo suorittamista vaatimustenmukaisuuden arviointipalveluista.

19 artikla Alueet, joilla sopimusta sovelletaan: Tämä on vakioartikla. Olisi kuitenkin huomattava, että merenkulkualan erikoisluonne on otettu huomioon viittaamalla siihen, että sopimusta sovelletaan kansainvälistä liikennettä harjoittaviin aluksiin, joilla on oikeus purjehtia jommankumman sopimuspuolen tai sopimuspuolen jäsenvaltion lipun alla.

20 artikla Muiden maiden kanssa tehdyt sopimukset: Tämän artiklan 1 kohdassa määrätään, että sopimuspuolten ja muiden maiden vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset eivät päde toiseen sopimuspuoleen. Artiklan 2 kohdan mukaan EY ja USA sitoutuvat tarkastelemaan mahdollisuutta tehdä monenvälisiä vastavuoroista tunnustamista koskevia sopimuksia.

7 luku Loppumääräykset

21 artikla Sopimuksen voimaantulo, muuttaminen ja irtisanominen: Nämä ovat vakiomääräyksiä.

22 artikla Loppumääräykset: Nämä ovat tavanomaisia institutionaalisia ja oikeudellisia määräyksiä. Huomattakoon, että artiklan 2 kohdassa edellytetään, että sopimuspuolet arvioivat sopimuksen toimintaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

Liitteet

Liite I Lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset: Tässä liitteessä mainitaan sopimuspuolten tärkeimmät laivavarusteita koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

Liite II Vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet: Tässä liitteessä ilmoitetaan, mitkä tuotteet kuuluvat sopimuksen soveltamisalaan. Sopimuksen 3 artiklassa tarkoitetut vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät velvoitteet koskevat vain liitteessä II lueteltuja tuotteita. Tätä liitettä muutetaan sopimuspuolten ohjelmien ja määräysten kehittymisen myötä. Tämän ehdotuksen tuoteluettelo on alustava ja sisältää tuotteet, joita koskevien määräysten vastaavuus oli mahdollista määrittää tässä vaiheessa.

Liite III Sääntelevät viranomaiset: Tässä liitteessä luetellaan sopimuspuolten sääntelyviranomaiset.

III VASTAAVUUDEN JA TUOTEKATTEEN MÄÄRITTÄMINEN

III.1 Vastaavuuden määrittämisperusteet

Kuten edellä todettiin, sopimuksen keskeisenä piirteenä on vastavuoroista tunnustamista koskevan velvoitteen perustuminen siihen, että tiettyä tuotetta koskevat EU:n ja USA:n tekniset määräykset vastaavat toisiaan. Vasta kun tämä vastaavuus on määritetty ja voimassa, tuote voidaan sisällyttää sopimuksen liitteessä II olevaan luetteloon ja pitää siellä. Tämä on mahdollista sen vuoksi, että sekä EU:n että USA:n laivavarusteita koskevat tekniset määräykset perustuvat varsin suurelta osin merenkulun turvallisuutta ja merien pilaantumisen ehkäisemistä koskeviin IMO:n yleissopimuksiin ja erityisesti kansainväliseen yleissopimukseen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-yleissopimus) ja kansainväliseen yleissopimukseen alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL-yleissopimus) sekä vastaaviin IMO:n päätöslauselmissa, kiertokirjeissä ja säännöissä tarkoitettuihin testausmenetelmiin (esim. Kansainvälisen teleliiton (ITU), Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) ja Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) vahvistamiin menetelmiin).

EU:ssa laivavarusteita koskevat säännökset sisältyvät laivavarusteista annettuun neuvoston direktiiviin 96/98/EY, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna, jäljempänä 'laivavarustedirektiivi'. EU:n näkökulmasta sopimuksen mahdollinen tuotekate määräytyy laivavarustedirektiivin liitteen A.1 perusteella. Yhdysvalloissa laivavarusteita koskevan sääntelyn hoitaa pääosin Yhdysvaltain rannikkovartiosto ja säännökset on julkaistu liittovaltion säännöskokoelman (*US Code of Federal Register, CFR*) niteen 46 osissa 159–165. Radioviestintään ja radionavigointiin tarkoitetut laitteet kuuluvat liittovaltion viestintäkomission (*Federal Communications Commission, FCC*) sääntelyvaltaan ja säännökset sisältyvät CFR-julkaisun niteen 47 osiin 2–80.

Sopimuksen 4 artiklan 2 kohdassa todetaan seuraavaa:

> "Sopimuspuolten päätöksen teknisten määräysten vastaavuudesta on perustuttava siihen, että ne panevat omissa laissaan, asetuksissaan ja hallinnollisissa määräyksissään täytäntöön asiaa koskevia kansainvälisiä asiakirjoja, paitsi jos sopimuspuoli katsoo, että kyseinen asiakirja on tehoton tai epätarkoituksenmukainen sopimuspuolen omien sääntelytavoitteiden toteuttamisen kannalta. Jälkimmäisessä tapauksessa vastaavuudesta päätetään yhteisesti hyväksytyn menettelyn pohjalta."

Määräysten vastaavuus määritetään toisin sanoen sen perusteella, missä määrin EU ja USA ovat sisällyttäneet IMO:n vaatimukset tiettyä tuotetta koskeviin teknisiin määräyksiinsä. Yleissääntönä on siis se, että EU ja USA antavat tekniset määräyksensä IMO:n asiakirjojen

perusteella (tämä vahvistetaan myös sopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa). Sopimuspuolet voivat poikkeuksellisesti ja kaupan teknisistä esteistä tehtyyn WTO-sopimukseen vedoten päättää olla soveltamatta IMO:n sääntöjä, jos niitä pidetään tehottomina tai epätarkoituksenmukaisina asetettujen sääntelytavoitteiden kannalta. Määräysten vastaavuuden määrittämisperusteista on tällöin sovittava erikseen sopimuspuolten kesken. Lisäksi on korostettava, että vastaavuutta määritettäessä on tutkittava ja todettava toisiaan vastaaviksi kaikki tiettyä tuotetta koskevat säännökset ja määräykset – tuotevaatimukset, testaus- ja suoritusstandardit sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.

Sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdassa annetun "teknisten määräysten vastaavuuden" määritelmän mukaan EU:n ja USA:n teknisten määräysten ei tarvitse olla keskenään täysin samanlaisia, mutta niiden on oltava siinä määrin vertailukelpoisia, että voidaan varmistaa sopimuspuolten määräyksiin liittyvien tavoitteiden toteutuminen. Jos EU siis vahvistaa standardin tietyn turvallisuus- tai ympäristönsuojelutason saavuttamiseksi, vastaavan USA:n standardin avulla on pystyttävä varmistamaan sama turvallisuus- ja ympäristönsuojelutaso.

III.2 Tuotekatteen määrittäminen

Edellä esitetyn perusteella on tehty useita yksityiskohtaisia selvityksiä ja analyysejä, joissa on tarkasteltu laivavarusteita koskevien EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuutta. Yhdysvaltain rannikkovartiosto teki analyysin sääntelyvaltaansa kuuluvista tuotteista. Komissio tarkasti tämän analyysin tulokset avoimen tarjouskilpailun perusteella tehtävää varten palkkaamansa asiantuntijan avulla. Lisäksi komissio teetti (myös avoimen tarjouspyynnön perusteella) analyysin laivojen radioviestintä- ja navigointilaitteista. Kaikki nämä selvitykset on julkistettu.

Komission ja USA:n analyysien ja tutkimusten perusteella on laadittu alustava luettelo tuotteista, joita koskevat määräykset vastaavat toisiaan. Nämä tuotteet luetellaan tämän ehdotuksen liitteessä II. Luettelossa mainitaan 43 tuotetta, joista 11 kuuluu hengenpelastuslaitteisiin, 12 palontorjuntalaitteisiin ja 20 navigointilaitteisiin. Olisi huomattava, että lopullinen analyysi on tehty laivavarustedirektiivin kolmannen muutoksen perusteella. Vaikka tätä muutosdirektiiviä ei ole vielä virallisesti annettu, sen tekniset määräykset ovat tiedossa. Näin ollen vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen olisi tultava voimaan muutosdirektiivin voimaantulon yhteydessä.

Lopuista laivavarustedirektiivin soveltamisalaan kuuluvista tuotteista voidaan todeta, että määräysten vastaavuus voidaan niiden osalta joko määrittää teknisten lisätutkimusten perusteella suhteellisen pian (1–2 vuotta) sopimuksen voimaantulon jälkeen tai vastaavuutta ei voida määrittää lähitulevaisuudessa. Sopimuksen liitteeseen II mahdollisesti tulevaisuudessa lisättäviä laitteita on noin 50, joista 24 kuuluu hengenpelastuslaitteisiin, 5 saastumisen torjuntalaitteisiin, 10 palontorjuntalaitteisiin, 9 navigointilaitteisiin ja 1 radioviestintälaitteisiin. Vastaavuuden määrittäminen on mahdotonta erityisesti radioviestintälaitteiden osalta. Tämä johtuu lähinnä siitä, että näitä tuotteita koskevat USA:n vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt eivät tällä hetkellä vastaa laivavarustedirektiivissä säädettyjä menettelyjä ja että USA:n asiaa koskevat tekniset määräykset eivät aina ole alalla sovellettavien ITU:n suositusten mukaisia.

III.3 Vastaavuuden säilyttäminen ja tuotekatteen muuttaminen

Sopimuspuolten tekniset määräykset muuttuvat ajan myötä erityisesti IMO:n uusien sääntöjen tai sääntömuutosten seurauksena. Kun sopimuspuolen tekninen määräys muuttuu tavalla, joka voi vaikuttaa määritettyyn vastaavuuteen, on selvitettävä, onko vastaavuus säilynyt

jommankumman tai molempien sopimuspuolten uusien tai muuttuneiden määräysten valossa. Kuten edellä selostettiin, sopimuksen 10 artiklassa vahvistetaan säännöt siitä, miten menetellään, kun sopimuspuolten tekniset määräykset muuttuvat. On korostettava, että sopimus ei millään tavoin heikennä tai rajoita EU:n tai USA:n sääntelyvaltuuksia niiden pyrkiessä toteuttamaan sääntelytavoitteensa ja vahvistamaan tarkoituksenmukaiseksi katsomansa suojelutason (ks. sopimuksen 8 artikla).

Keskeisiä tekijöitä määräysten vastaavuuden säilyttämisessä ovat määräysten muutoksista ilmoittaminen ja niitä koskeva tietojenvaihto sekä mahdollisuus asiaa koskeviin neuvotteluihin sopimuspuolten lainsäädäntömenettelyjen asettamissa rajoissa. Erityisen tärkeää on lisäksi sääntelyalan yhteistyö ja molempien sopimuspuolten sitoutuminen IMO:ssa tehtävään työhön. Yleissääntönä on, että laivavarusteita koskevien sääntöjen vahvistamiseen liittyvää yhteistyötä tehdään IMO:n sekä ITU:n, ISO:n ja IEC:n puitteissa. Sopimus kuitenkin antaa mahdollisuuden myös EU:n ja USA:n kahdenväliseen sääntely-yhteistyöhön, joka on välttämätöntä määräysten vastaavuuden säilyttämiseksi mutta myötävaikuttaa toisaalta samalla määräysten laadun paranemiseen kokemusten ja parhaiden käytänteiden vaihdon kautta.

Yksi merkittävä kahdenvälisen yhteistyön osa-alue, joka on suuresti riippuvainen kansainvälisellä tasolla tehtävästä työstä, on sellaisen työsuunnitelman laatiminen ja toteuttaminen, jonka avulla voidaan määrittää vastaavuus niiden tuotteiden osalta, joita ei mainita sopimuksen liitteessä II. Kun tämä työ on saatu päätökseen ja molemmat sopimuspuolet ovat vakuuttuneita siitä, että niiden tiettyä tuotetta koskevien teknisten määräysten vastaavuus on määritetty, kyseinen tuote voidaan lisätä liitteen II luetteloon sekakomitean päätöksellä (sopimuksen 11 artiklan 4 kohta).

On selvää, että jos vastaavuutta ei objektiivisista syistä johtuen voida pitää voimassa tai todeta, tuote poistetaan liitteestä II tai sitä ei sisällytetä kyseiseen liitteeseen. Sopimuksen 3 artiklassa tarkoitettu vastavuoroisen tunnustamisen velvoite ei koske liitteestä II poistettuja tuotteita, mutta sopimuspuolet tunnustavat edelleen aiemmin annetut todistukset, elleivät terveyden, turvallisuuden tai ympäristön suojeluun liittyvät syyt anna aihetta muuhun. Tämä voi aiheuttaa vaikeuksia talouden toimijoille, joiden on ehkä ryhdyttävä uudelleen hakemaan hyväksyntää tuojana toimivalta sopimuspuolelta. On kuitenkin tähdennettävä, että sopimuksella ei voida rajoittaa tai kyseenalaistaa sopimuspuolten oikeutta määrätä sääntelytavoitteistaan.

IV. SOPIMUKSEN ARVIOINTI

IV.1 Yleisiä huomioita

Vastavuoroista tunnustamista koskevilla sopimuksilla on yleensä kaksi tavoitetta: kaupan helpottaminen vaatimustenmukaisuuden arvioinnista aiheutuvia kustannuksia vähentämällä ja sääntely-yhteistyön ja sääntelyn tehokkuuden edistäminen. Komissio katsoo, että nyt hyväksyttäväksi esitettävällä sopimuksella voidaan saavuttaa nämä tavoitteet jäljempänä esitetyistä syistä.

Sopimus on tietyssä mielessä innovatiivinen, koska se on yhteisön ensimmäinen tavarakauppaan liittyvä kansainvälinen sopimus, joka perustuu yhteisön sääntelyn vastaavuuteen toisen maan säännösten ja määräysten kanssa.

Yleisesti ottaen voidaan todeta, että sopimus tarjonnee merkittäviä etuja EU:n tuottajille ja tuojille. Sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa tuotetta valmistavalla EU:n tuottajalla on suora pääsy USA:n markkinoille siltä osin kuin on kyse sääntelyyn liittyvistä vaatimuksista sen perusteella, että se noudattaa laivavarustedirektiivissä vahvistettuja EU:n vaatimuksia. Tämän ansiosta tuottaja voi saavuttaa useita markkinoita noudattamalla yhtä säännöstöä ja hankkimalla yhden hyväksynnän, kun sen ilman sopimusta olisi pyrittävä täyttämään useiden säännöstöjen vaatimukset. Tämä voi johtaa tuottajien kustannusten välittömään alenemiseen testauksen ja varmentamisen osalta. Kustannukset alenevat lisäksi välillisesti siltä osin kuin ne liittyvät siihen epävarmuuteen ja vaivaan, joka johtuu yhteydenpidosta tuojamaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokseen, ja niihin viiveisiin, joita tästä aiheutuu tuotteen markkinoille saattamisessa.

Kuten edellä todettiin, sopimus ei vaikuta sopimuspuolten vahvistamaan terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun tasoon. Asiaan palataan vielä tarkemmin jäljempänä. Vaikka molemmat sopimuspuolet ovat sitoutuneet työskentelemään IMO:ssa ja ottamaan laivavarusteita koskevien määräystensä perustaksi alan kansainväliset asiakirjat, sopimus ei rajoita tai vaaranna sopimuspuolten itsenäistä päätösvaltaa tai täytäntöönpano-oikeuksia sääntelyasioissa.

IV.2 Laivavarusteiden kauppa EY:n ja USA:n välillä

EY:n ja USA:n välisen laivavarusteiden kaupan määrää ja arvoa on ollut vaikea arvioida, koska virallisia tilastoja ei ole olemassa. Taulukossa 1 annetaan tietoja tiettyjen tuotteiden kaupasta.

Taulukko 1: Tiettyjen laivavarusteiden kauppa EY:n ja USA:n välillä vuonna 2000 (tuhatta euroa)

Tuote ja CN-koodi	Tuonti EU:hun	Vienti EU:sta
Tutkalaitteet (CN 85261090)	22 687	46 218
Merkinantolaitteet (CN 85318030)	8 7814	16 809
Radionavigointilaitteet (CN 8569190)	150 391	36 208
Radiolennätin- tai radiopuhelinlaitteet (CN 85251050)	10 247	3 873
Kompassit, myös osat ja tarvikkeet (CN 90141090 ja 90149090)	115 987	97 025
Navigointikojeet ja -laitteet (CN 90142090 ja 901480)	251 361	202 668
Pelastusliivit ja -vyöt (CN 630720)	11 996	1 357
Alukset, myös pelastusveneet (CN 89060091 ja 89060099)	10 591	2 486
Ilmatäytteiset lautat (CN 890710)	3 121	3 849
Merkinantoraketit (CN 360490)	1 251	5 590

Lähde: Eurostat, COMEXT-tietokanta

Kun arvioidaan vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen mahdollisia vaikutuksia, voitaisiin kauppaa koskevien lukujen ohella tarkastella vaihtoehtoisesti myös sopimuspuolten laivavarustemarkkinoiden kokoa. EU:n ja USA:n laivavarustemarkkinoiden koosta antaa viitteitä EU:n jäsenvaltioissa ja USA:ssa rekisteröityjen alusten määrä. Tämä käy ilmi taulukosta 2, jossa ilmoitetaan EY:ssä ja USA:ssa rekisteröityjen alusten määrä ja niiden yhteenlaskettu bruttokantavuus. Tältä osin olisi muistettava, että sopimusta sovelletaan vain niihin sopimuspuolten aluksiin, joissa on oltava IMO:n yleissopimusten mukaisesti hyväksyttäviä varusteita ja jotka harjoittavat kansainvälistä liikennettä. Tietoja niiden alusten määrästä, joiden on pidettävä mukana turvallisuuskirjoja IMO:n yleissopimusten mukaisesti, ei ole ollut helppo saada. Voidaan kuitenkin arvioida, että suurin osa (yli 90 prosenttia) kauppa-aluksista pitää mukanaan turvallisuuskirjaa. Olisi myös muistettava, että jäljempänä esitettyihin lukuihin voi sisältyä muiden yhteisön direktiivien soveltamisalaan kuuluvia aluksia (esimerkiksi kalastus- tai sisävesialuksia).

Laivavarustemarkkinoiden koon arvioinnin kannalta merkittävä tekijä on ensisijaisesti alusten lukumäärä, sillä erityisesti rahtialusten osalta kustannukset, jotka aiheutuvat aluksen varustamisesta IMO:n yleissopimuksessa vaadituilla välineillä, eivät juurikaan vaihtele aluksen koon mukaan. Kustannukset vaihtelevat eniten rahti- ja matkustaja-alusten välillä siten, että matkustaja-alusten kustannukset ovat väistämättä suuremmat esim. hengenpelastus- ja palontorjuntalaitteiden osalta. Taulukosta 2 käy ilmi, että EY:n aluskanta on lukumääräisesti kaksi kertaa suurempi kuin USA:n ja että erityisesti matkustaja-aluksia on rekisteröity huomattavasti enemmän EY:ssä kuin USA:ssa.

Taulukko 2: EY:n ja USA:n kauppalaivasto

	EY	EY % (suhteessa koko maailmaan)	USA	USA % (suhteessa koko maailmaan)
Alusten kokonaismäärä	10 973	12,5 %	5 792	6,6 %
Rahtialusten määrä	5 018	10,8 %	429	1,0 %
Muiden alusten määrä	5 955	14,4 %	5363	13,0 %
josta matkustaja-aluksia	744	24,6 %	33	1,0 %
Alusten yhteenlaskettu bruttokantavuus	62 572 051	11,2 %	11 110 901	2,0 %
Rahtialusten bruttokantavuus	58 931 568	11,1 %	9 283 757	1,8 %
Muiden alusten bruttokantavuus	3 640 483	12,4 %	1 827 144	6,2 %
josta matkustaja-alusten osuus	2 129 766	22,8 %	107 612	1,2 %

Lähde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000

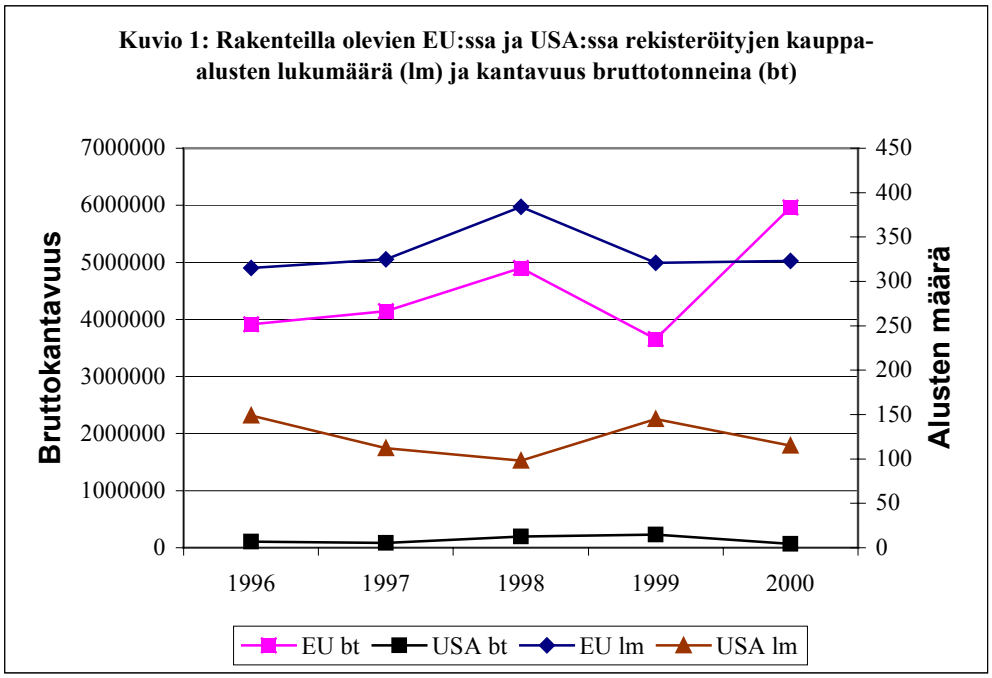
Taulukossa 2 esitetyt luvut koskevat olemassa olevia aluksia, jotka on jo varustettu vaadituilla laitteilla ja välineillä. Tästä syystä olisi hyödyllistä tarkastella myös rakenteilla olevien alusten määrän kehittymistä, sillä tämä antaisi viitteitä siitä, millaiset ovat laivavarusteiden potentiaaliset markkinat. Tätä kehitystä koskevat luvut esitetään taulukossa 3 ja asiaa havainnollistetaan lisäksi kuviossa 1. Luvut osoittavat selvästi, että EU:ssa rakennetaan laivoja lukumääräisesti ottaen vähintään kaksi kertaa enemmän kuin USA:ssa.

Taulukko 3: EU:ssa ja USA:ssa rakenteilla olevat alukset 1996-2000 (lukumäärä (lm) ja kantavuus bruttotonneina (bt))

	1996		**1997**		**1998**		**1999**		**2000**	
	lm	bt	lm	bt	lm	bt	lm	bt	lm	bt
EU	315	3 915 963	325	4 142 821	384	4 900 834	321	3 657 185	323	5 962 587
USA	149	106 321	112	86 059	98	196 707	145	228 596	115	68 456

Lähde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000

Kuvio 1: Rakenteilla olevien EU:ssa ja USA:ssa rekisteröityjen kauppa-alusten lukumäärä (lm) ja kantavuus bruttotonneina (bt)

Lähde: Lloyd's Register of Shipping, World Fleet Statistics 2000

IV.3 Laivavarusteisiin liittyvät vaatimustenmukaisuuden arviointikustannukset

Laivavarusteiden tyyppihyväksyntään liittyviä kustannuksia on ollut vaikea määrittää. Tärkein syy tähän on se, että laivavarustedirektiivin soveltamisalaan kuuluvissa laivavarusteissa käytettäviä teknologioita on paljon ja ne eroavat suuresti toisistaan (vrt. pelastusliivit ja tutkalaitteet), mikä johtaa väistämättä erilaisiin hyväksyntäkustannuksiin. Lisäksi on eräitä muita kustannuksia, jotka liittyvät esim. markkinoille saattamiseen kuluvaan aikaan, hallinnollisiin rasitteisiin ja epävarmuuteen ja joihin vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus vaikuttaa mutta joita on erittäin vaikea ilmaista määrällisesti. Teollisuuslähteistä on kuitenkin saatu eräitä tietoja näistä kustannuksista. Nämä tiedot esitetään seuraavassa pelkästään asian havainnollistamiseksi ja niitä on pidettävä "epävirallisina" lukuina, sillä niiden tueksi ei voida esittää todennettavissa olevia määrällisiä tietoja.

– Yleisesti ottaen voidaan arvioida, että kustannukset, jotka aiheutuvat aluksen varustamisesta IMO:n yleissopimuksessa edellytetyillä laitteilla ja välineillä, vaihtelevat aluksen tyypistä ja koosta riippuen 10:stä 25 prosenttiin rakentamiskustannuksista.

– Kun kyse on suuresta matkustaja-aluksesta (risteilyaluksesta), jonka rakentaminen maksaa 350 miljoonaa euroa, arviolta 115 miljoonaa euroa (30 %) kuluu IMO:n sääntöjen edellyttämiin materiaaleihin, varusteisiin ja luokituslaitoksilta hankittaviin hyväksyntöihin. Näistä 115 miljoonasta eurosta noin 90 miljoonaa euroa liittyy erilaisiin materiaaleihin (lähinnä palosuojausta varten) ja 17 miljoonaa euroa hengenpelastus-, navigointi- ja radiolaitteisiin. Kiinnostava tieto on se, että luokituslaitoksen hyväksyntään liittyvissä kustannuksissa on mahdollista säästää jopa 25 miljoonaa euroa käyttämällä jo hyväksyttyjä materiaaleja ja varusteita. Rahtialuksen (konttialuksen) varustamisen IMO:n sääntöjen vaatimilla laitteilla ja välineillä arvioidaan maksavan aluksen koosta riippumatta noin miljoona euroa.

– Kustannukset, jotka aiheutuvat Yhdysvaltojen rannikkovartioston hyväksynnän hankkimisesta hengenpelastuslaitteiden osille, ovat arviolta vähintään 50 000 euroa ja prosessi voi kestää jopa kaksi vuotta. Tietyt hengenpelastuslaitteet kuten MES-evakuointijärjestelmät ja taaveteilla laskettavat suurnopeusalukset on testattava realistisissa olosuhteissa, minkä vuoksi hyväksyntään liittyvät kustannukset voivat nousta yli miljoonaan euroon.

– Laivojen radioviestintä- ja navigointilaitteiden hyväksyntään liittyvät kustannukset ovat yleensä korkeat ja markkinat rajalliset. Esimerkiksi Inmarsat-B SES:n osalta hyväksymiskustannukset ovat arviolta 150 000 euroa samalla, kun tuotteen menekki maailmanmarkkinoilla on vuosittain 500 kappaletta ja myynnin arvo noin 13,5 miljoonaa euroa. Täydellisen tutkasarjan hyväksymiskustannukset ovat arviolta 150 000 euroa ja maailmanlaajuisten markkinoiden arvo 175 miljoonaa euroa vuodessa.

IV.4 Yleisarvio

Vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen yleisen arvioinnin yhteydessä on otettava huomioon seuraavat keskeiset tekijät:

- Sopimuksen kustannus-hyötysuhde, kun tarkastellaan esim. sen vaikutusta kauppaan, markkinoillepääsyyn, kustannusten alenemiseen jne. EU:n tuottajien kannalta.

- Mahdolliset vaikutukset EU:n sääntelytavoitteisiin.

- Vaikutukset muihin osapuoliin.

Kustannus-hyötysuhteen osalta on todettava, että edellä esitetyissä tiedoissa ei ole sellaista taloutta kuvaavaa määrällistä aineistoa, joka tarjoaisi selkeän kuvan vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen vaikutuksista esimerkiksi kaupankäyntiin ja tuottajien kustannuksiin. Käytettävissä olevat tiedot osoittavat kuitenkin, että kustannukset, jotka aiheutuvat laivan varustamisesta IMO:n yleissopimuksen edellyttämillä laitteilla ja välineillä, eivät ole vähäpätöisiä ja että vaatimustenmukaisuuden arvioinnin välittömät kustannukset ovat huomattavat monentyyppisten laivavarusteiden osalta. Tämän lisäksi tulevat vielä välilliset kustannukset, jotka liittyvät esim. markkinoille saattamiseen kuluvaan aikaan, erilaisiin epävarmuustekijöihin ja hallinnollisiin rasitteisiin ja joihin vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus vaikuttanee alentavasti mutta joita on vaikea ilmaista määrällisesti. Taulukoissa 2 ja 3 olevat tiedot osoittavat, että EU:n kauppalaivasto on paljon USA:n kauppalaivastoa suurempi sekä jo käytössä että rakenteilla olevien alusten määrinä mitattuna. Tämän epätasapainon voitaisiin katsoa olevan haitaksi laivavarusteiden valmistajille EU:ssa. Asian tarkastelussa on kuitenkin otettava huomioon markkinoillepääsyyn liittyvät yleiset tekijät. Lisäksi sopimuksella voidaan tarjota sekä EU:n että USA:n tuottajille mahdollisuus lisätä kilpailukykyään toistensa markkinoilla. Tästä olisi etua EU:n laivavarusteiden valmistajille mutta myös EU:n laivanrakennusteollisuudelle, joka todennäköisesti pystyisi karsimaan kustannuksiaan (ks. edellä) ja parantamaan näin kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla.

Tässä yhteydessä on korostettava, että vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus ei sinällään takaa etuja talouden toimijoille. Se tarjoaa mahdollisuuksia helpottaa markkinoillepääsyä ja alentaa kustannuksia, mutta talouden toimijoiden ja erityisesti tuottajien asiana on huolehtia siitä, että tarjolla olevat mahdollisuudet hyödynnetään. Lisäksi on huomattava, että yritykset voivat itse päättää, hyödyntävätkö ne sopimusta. Kaikki alan eurooppalaiset teollisuusjärjestöt ovat antaneet tukensa vastavuoroista tunnustamista

koskevalle sopimukselle. Komissio katsoo tästä syystä, että sopimus tarjoaa huomattavia etuja tuottajille, erityisesti siksi, että se perustuu EU:n ja USA:n säännösten ja määräysten vastaavuuteen; tuottaja voi näin ollen saavuttaa useita markkinoita yhden hyväksynnän ja yhden sopimuspuolen teknisten määräysten perusteella.

Sopimuksen mahdollisista vaikutuksista EU:n sääntelytavoitteisiin voidaan todeta, että sopimuksen 8 artiklassa todetaan selvästi, että sopimuspuolten itsenäistä päätös- tai toimivaltaa sääntelyyn liittyvissä kysymyksissä ei rajoiteta millään tavalla. Sopimuspuolet voivat vapaasti pyrkiä asettamiinsa sääntelytavoitteisiin ja vahvistaa tarkoituksenmukaisena pitämänsä suojelutason. Sopimus perustuu EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuuteen ja voi juuri tästä syystä hyödyttää talouden toimijoita. Jos vastaavuus ei säily esim. määräyksiin tehtävien muutosten vuoksi, nämä edut voidaan menettää. Tätä voitaisiin pitää tekijänä, joka estää sopimuspuolta vahvistamasta suojelutasoaan toisen sopimuspuolen suojelutasoa korkeammaksi siten, että määräykset eivät enää vastaisi toisiaan. Komission arvion mukaan näin ei todennäköisesti tapahdu seuraavista syistä: 1) kuten edellä todettiin, sopimuspuolten itsenäinen päätösvalta sääntelyasioissa säilyy ennallaan; 2) sekä EU että USA ovat selkeästi sitoutuneet käyttämään teknisten määräystensä perustana IMO:n sääntöjä; 3) määräysten vastaavuus pidetään voimassa sopimuspuolen tai sopimuspuolten muuttuneiden määräysten perusteella, joten nämä muutokset vaikuttavat (mahdollisesti) sopimukseen eikä toisin päin; 4) vastavuoroista tunnustamista koskevaa sopimusta tuetaan sääntely-yhteistyön keinoin.

Muista yhteisön tekemistä vastavuoroista tunnustamista koskevista sopimuksista saadut kokemukset osoittavat, että yhteistyö on sekä parantanut sovellettavien määräysten avoimuutta että johtanut sääntelyviranomaisten väliseen tietämyksen ja kokemusten vaihtoon, jonka avulla voidaan toivottavasti tehostaa sääntelyresurssien käyttöä ja parantaa määräysten laatua.

Sopimus ei myöskään rajoita tai vaaranna sopimuspuolten mahdollisuuksia varmistaa teknisten määräystensä täytäntöönpano alueillaan. Sopimuksen 16 artiklassa tarkoitettu kaksisuuntainen varoitusjärjestelmä saattaa jopa osaltaan edistää esimerkiksi markkinavalvontatoimien tehokkuutta, koska valvontaviranomaiset saavat käyttöönsä enemmän tietoja viallisista tuotteista.

Olisi huomattava, että kuluttaja-asioiden transatlanttisen vuoropuhelun (Transatlantic Consumer Dialogue, TACD)[2] yhteydessä on suhtauduttu varsin kriittisesti vastavuoroista tunnustamista koskeviin sopimuksiin yleensä ja teknisten määräysten vastaavuuden käsitteeseen. TACD:n vastustus liittyy siihen, että vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset ja määräysten vastaavuus voisivat johtaa 1) sääntelyyn liittyvän toimivallan siirtymiseen ulkomaisille yksiköille, jotka mahdollisesti toimivat erilaisten eturistiriita-, avoimuus- ja vastuusääntöjen mukaan; 2) julkisten toimintojen yksityistämiseen; 3) maan itsensä harjoittaman sääntelyn loppumiseen; 4) vähäisempään julkiseen osallistumiseen sääntelyasioita koskevaan päätöksentekoprosessiin; 5) määräysten kiertämismahdollisuuksien lisääntymiseen yritysten kannalta ja 6) terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun tason alenemiseen. Edellä jo mainituista syistä komissio ei voi yhtyä TACD:n päätelmiin.

[2] TACD on EU:n ja USA:n kuluttajajärjestöjen yhteistyöfoorumi, joka pyrkii edistämään kuluttajien etuja EU:n ja USA:n päätöksenteossa kehittämällä ja antamalla yhteisiä kuluttajapolitiikkaa koskevia suosituksia USA:lle ja EU:lle.

Sopimuksen mahdollisista vaikutuksista EU:n sääntelytavoitteisiin voidaan tästä syystä todeta, että komission arvion mukaan sopimus ei vaaranna laivavarustedirektiivin tavoitteita, joita siis ovat merenkulun turvallisuuden parantaminen ja merien pilaantumisen tehokkaampi ehkäiseminen. Sopimuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia miehistön, matkustajien tai muiden henkilöiden terveyteen tai turvallisuuteen taikka meriympäristöön.

Muista asianomaisista osapuolista sopimuksella saattaa olla vaikutuksia lähinnä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksiin ja laivanrakennusteollisuuteen. Tämän ehdotuksen liitteenä olevan vaikutusten arviointilomakkeen mukaan vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus tarjoaisi EU:n vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille (laivavarustedirektiivin mukaisesti ilmoitetut laitokset) mahdollisuuden tarjota lisäpalveluja nykyisille ja uusille asiakkaille. Sopimus voisi kuitenkin merkitä niille myös jonkinasteisia liiketoiminnan menetyksiä, sillä USA:n viejien ei enää tarvitse käyttää niiden palveluja osoittaakseen, että noudattavat direktiivin 96/98/EY säännöksiä. Kuten edellä todettiin, EU:n laivanrakennusteollisuuden kustannukset todennäköisesti alenevat laivavarusteiden osalta muun muassa siksi, että vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät kustannukset pienenevät ja kilpailu EU:n tuottajien ja USA:n viejien välillä lisääntyy.

Komissio esittää yleisenä päätelmänään, että sopimuksesta voi olla merkittävää hyötyä talouden toimijoille, koska se helpottaa kaupankäyntiä vähentämällä vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyviä kustannuksia ja rasitteita, että sopimus voi lisätä määräysten avoimuutta ja ennustettavuutta ja että se lisäksi edistää sääntelyalan yhteistyötä, eikä vaaranna laivavarustedirektiivin sääntelytavoitteita, joihin kuuluvat merenkulun turvallisuuden parantaminen ja merien pilaantumisen tehokkaampi ehkäiseminen.

V. SUHTEET EFTA-VALTIOIHIN, JOTKA OVAT EUROOPAN TALOUSALUEEN (ETA) JÄSENIÄ

Komissio on pitänyt ETA:n EFTA-valtiot ajan tasalla neuvottelujen kulusta ja ilmoittanut niille neuvottelujen lopputuloksista ETA-sopimuksessa ja sen pöytäkirjassa 12 määrättyjä yleisiä tiedonvälitys- ja neuvottelumenettelyjä noudattaen.

VI. NEUVOSTON PÄÄTÖSTEN LUONNOKSET

Liitteenä on kaksi neuvoston päätösehdotusta sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä.

Molempien päätösten oikeusperustana ovat perustamissopimuksen 133 ja 300 artikla.

Sopimuksen tekemistä koskevassa päätöksessä on vahvistettava myös se yhteisön menettely, jonka mukaisesti komissio voi neuvoston nimittämän erityiskomitean avustamana edustaa yhteisöä sekakomiteassa ja mahdollisesti perustettavissa yhteisissä työryhmissä.

VII. PÄÄTELMÄT

Näissä perusteluissa esitetyistä syistä komissio ehdottaa neuvostolle, että tämä hyväksyisi liitteenä olevat kaksi päätöstä.

2003/0078 (ACC)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen allekirjoittamisesta yhteisön puolesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio on neuvotellut laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen.

(2) Tämä sopimus, joka parafoitiin Brysselissä 21. Maaliskuussa 2003, olisi allekirjoitettava sillä varauksella, että se tehdään lopullisesti myöhemmin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimus laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta sillä varauksella, että sopimus tehdään lopullisesti myöhemmin.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

2003/0079 (ACC)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen tekemisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen, 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 4 kohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[3],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimus laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta on allekirjoitettu yhteisön puolesta […] päivänä […]kuuta […] sillä varauksella, että se tehdään lopullisesti myöhemmin.

(2) Sopimus olisi hyväksyttävä.

(3) Olisi vahvistettava asianmukaiset sisäiset menettelyt sopimuksen moitteettoman toteutuksen varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen siirtää komissiolle toimivalta tehdä tiettyjä sopimuksen täytäntöönpanoon liittyviä päätöksiä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimus laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on valtuudet toimittaa yhteisön puolesta sopimuksen 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus.

---

[3] EYVL C ..., ..., s. ...

3 artikla

1. Komissio edustaa yhteisöä neuvoston nimittämän erityiskomitean avustamana sopimuksen 7 artiklassa perustetussa sekakomiteassa ja sopimuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti mahdollisesti perustettavissa työryhmissä. Komissio huolehtii edellä mainittua erityiskomiteaa kuultuaan sopimuksessa eritellyistä ilmoituksista, tietojen vaihtamisesta ja tietoja koskevista pyynnöistä.

2. Sekakomiteassa tehtäviä päätöksiä koskevan yhteisön kannan määrittää komissio erityiskomiteaa kuultuaan.

3. Sopimuksen irtisanomisesta sen 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti päättää neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimus

laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta

Johdanto-osa

EUROOPAN YHTEISÖ ja AMERIKAN YHDYSVALLAT, jäljempänä ’sopimuspuolet’, jotka

OTTAVAT HUOMIOON perinteiset ystävyyssiteet Amerikan yhdysvaltojen (USA) ja Euroopan yhteisön (EY) välillä,

HALUAVAT helpottaa laivavarusteiden kahdenvälistä kauppaa ja tehostaa molempien sopimuspuolten sääntelytoimintaa,

PITÄVÄT TÄRKEÄNÄ sääntelyelimille tarjoutuvia mahdollisuuksia poistaa toimintansa turhaa päällekkäisyyttä,

TOTEAVAT sopimuspuolten yhteisen sitoumuksen Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) työhön,

KATSOVAT, että sopimuspuolten tavoitteena on oltava merenkulun turvallisuuden parantaminen ja merien pilaantumisen ehkäiseminen,

KATSOVAT yhtäältä, että vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset voivat myönteisellä tavalla edistää standardien kansainvälistä yhdenmukaistamista,

OTTAVAT HUOMIOON toisaalta, että vastaavuuden määrittelyllä on varmistettava, että sopimuspuolet noudattavat kaikilta osin sääntelylle asetettujen tavoitteiden toteuttamista, ja että tämä ei saa alentaa kummankaan sopimuspuolen turvallisuuden tai suojelun tasoa,

KATSOVAT, että laivavarusteita koskevien EY:n ja USA:n asetusten vastaavuuteen perustuva vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen on tärkeä keino sopimuspuolten markkinoille pääsyn edistämiseksi,

KATSOVAT, että vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset ovat erityisesti USA:n ja EY:n pienten ja keskisuurten yritysten etujen mukaisia,

KATSOVAT, että kaikenlainen vastavuoroinen tunnustaminen edellyttää luottamusta toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin jatkuvaan luotettavuuteen,

OTTAVAT HUOMIOON, että Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteenä olevassa kaupan teknisistä esteistä tehdyssä sopimuksessa kehotetaan sopimuspuolia aloittamaan neuvottelut toistensa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen tulosten vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten tekemiseksi sekä harkitsemaan myönteisesti muiden sopimuspuolten teknisten määräysten vastaavuuden hyväksymistä, kunhan sopimuspuolet voivat olla varmoja siitä, että kyseiset tekniset määräykset riittävät täyttämään niiden omien määräysten tavoitteet,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 luku
Määritelmät ja sopimuksen tarkoitus

1 artikla

Määritelmät

1. Tässä sopimuksessa sovelletaan seuraavia käsitteitä ja määritelmiä:

a) ’Sääntelyviranomaisella’ tarkoitetaan valtiollista virastoa tai elintä, jolla on valtuudet antaa merenkulun turvallisuuteen ja merien pilaantumisen ehkäisemiseen liittyviä määräyksiä ja joka käyttää laillista oikeuttaan valvoa laivavarusteiden käyttöä tai myyntiä sopimuspuolen lainkäyttövallan alueella ja voi toteuttaa täytäntöönpanotoimia sen varmistamiseksi, että sen lainkäyttövallan alueella markkinoidut tuotteet täyttävät oikeudelliset vaatimukset. Kummankin sopimuspuolen sääntelyviranomaiset nimetään liitteessä III.

b) ’Vaatimustenmukaisuutta arvioivalla elimellä’ tarkoitetaan oikeussubjektia, joko sääntelyviranomaista tai muuta julkista tai yksityistä elintä, jolla on valtuudet antaa vaatimustenmukaisuustodistuksia sopimuspuolen kansallisten lakien ja asetusten nojalla. Tämän sopimuksen soveltamiseksi kummankin sopimuspuolen vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet ovat ne, joihin viitataan 6 artiklassa.

c) ’Teknisillä määräyksillä’ tarkoitetaan pakollisia tuotevaatimuksia, tuotteiden testausta ja toimintakykyä koskevia standardeja sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä, joista säädetään laivavarusteita koskevissa sopimuspuolten laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, sekä niiden soveltamista koskevia ohjeita.

d) ’Vaatimustenmukaisuustodistuksella’ tarkoitetaan yhtä tai useampaa sopimuspuolen vaatimustenmukaisuutta arvioivan elimen myöntämää asiakirjaa, jolla taataan, että tuote täyttää kyseisen sopimuspuolen asiaa koskevat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Yhdysvalloissa on käytössä Yhdysvaltojen rannikkovartioston (*United States Coast Guard*) myöntämä tyyppihyväksyntätodistus. EY:ssä taas ovat käytössä direktiivissä 96/98/EY tarkoitetut todistukset, hyväksynnät ja ilmoitukset.

e) ’Teknisten määräysten vastaavuudella’ tarkoitetaan, että tiettyihin tuotteisiin liittyvät sopimuspuolen tekniset määräykset ovat riittävän vertailukelpoisia keskenään, jotta varmistetaan kunkin sopimuspuolen määräysten tavoitteiden toteutuminen. Teknisten määräysten vastaavuus ei edellytä, että ne olisivat keskenään täysin samanlaiset.

f) ’Kansainvälisellä asiakirjalla’ tarkoitetaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) asiaa koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia, päätöslauselmia, menettelyohjeet ja kiertokirjeitä sekä asiaa koskevia testausstandardeja.

2. Muut tässä sopimuksessa käytetyt vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat käsitteet määritellään muualla tässä sopimuksessa tai Kansain-

välisen standardisoimisjärjestön (ISO) ja Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) oppaan 2 (vuoden 1996 laitos) määritelmissä. Jos ISO/IEC:n oppaassa 2 ja tässä sopimuksessa esitetyt määritelmät ovat keskenään ristiriitaisia, sovelletaan tässä sopimuksessa esitettyjä määritelmiä.

2 artikla

Sopimuksen tarkoitus

1. Tässä sopimuksessa määritellään ehdot, joiden mukaisesti tuojana toimivan sopimuspuolen sääntelyviranomainen hyväksyy viejänä toimivan sopimuspuolen vaatimustenmukaisuutta arvioivan elimen myöntämät vaatimustenmukaisuustodistukset viejänä toimivan sopimuspuolen teknisten määräysten mukaisesti, mitä kutsutaan jäljempänä ’vastavuoroiseksi tunnustamiseksi’.

2. Sopimuksessa luodaan myös puitteet sääntely-yhteistyölle, jonka tavoitteena on ylläpitää ja edistää laivavarusteita koskevien sääntelyvaatimuksien vastavuoroista tunnustamista EY:n ja USA:n välillä, edistää sääntelyvaatimusten parantamista ja kehittämistä merenkulun turvallisuuden parantamiseksi ja merien pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä varmistaa tämän sopimuksen johdonmukainen soveltaminen. Yhteistyössä kunnioitetaan täysin sopimuspuolten riippumattomuutta, niiden kehittyviä menettelytapoja ja säännöksiä sekä niiden yhteistä sitoumusta kehittää asiaa koskevia kansainvälisiä asiakirjoja.

3. Sopimusta on tarkoitus kehittää sopimuspuolten ohjelmien ja menettelytapojen kehityksen myötä. Sopimuspuolet tarkastelevat sopimusta säännöllisesti voidakseen arvioida kehitystä ja eritelläkseen siihen mahdollisesti tehtäviä parannuksia USA:n ja EY:n menettelytapojen jatkuvan kehittymisen vuoksi. Erityistä huomiota kiinnitetään myös kansainvälisten asiakirjojen kehittymiseen.

2 luku
Vastavuoroinen tunnustaminen

3 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Yhdysvallat tunnustaa ilman myöhemmin suoritettavaa vaatimustenmukaisuuden arviointia liitteessä I tarkoitettujen omien lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisiksi kaikkien liitteessä II lueteltujen tuotteiden vaatimustenmukaisuustodistukset, jotka EY:n vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet ovat myöntäneet EY:n lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot tunnustavat ilman myöhemmin suoritettavaa vaatimustenmukaisuuden arviointia liitteessä I tarkoitettujen omien lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisiksi kaikkien liitteessä II lueteltujen tuotteiden vaatimustenmukaisuustodistukset, jotka Yhdysvaltojen vaatimustenmukaisuutta arvioiva elin on myöntänyt Yhdysvaltojen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

3. Kuhunkin tällaiseen tuotteeseen tämän sopimuksen mukaisesti USA:ssa ja EY:ssä sovellettavat tekniset määräykset eritellään liitteessä II.

4 artikla

Teknisten määräysten vastaavuus

1. Edellä 3 artiklassa mainitut vastavuoroista tunnustamista koskevat velvoitteet perustuvat sopimuspuolten päätökseen siitä, että kaikkiin liitteessä II lueteltuihin tuotteisiin sovellettavat tekniset määräykset ovat toisiaan vastaavia.

2. Sopimuspuolten päätös teknisten määräysten vastaavuudesta perustuu siihen, että ne panevat omissa laeissaan, asetuksissaan ja hallinnollisissa määräyksissään täytäntöön asiaa koskevat kansainväliset asiakirjat, paitsi jos sopimuspuoli katsoo, että kyseinen asiakirja on tehoton tai epätarkoituksenmukainen sopimuspuolen omien sääntelytavoitteiden toteuttamisen kannalta. Jälkimmäisessä tapauksessa vastaavuudesta päätetään yhteisesti hyväksytyn menettelyn mukaisesti.

5 artikla

Merkinnät

Sopimuspuolet voivat pitää voimassa tuotteiden merkintää, numerointia ja yksilöintiä koskevat vaatimuksensa. EY:n vaatimustenmukaisuutta arvioivilla elimillä on USA:n rannikkovartioston oikeuttamana oikeus myöntää liitteessä II lueteltuja tuotteita koskevat, USA:n laeissa ja asetuksissa vaaditut merkinnät ja numeroinnit. USA:n vaatimustenmukaisuutta arvioivalle elimelle annetaan direktiivissä 96/98/EY säädetty tunnusnumero, jonka sille myöntää Euroopan komissio, ja joka merkitään direktiivin mukaisen merkinnän viereen.

6 artikla

Vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet

1. Vaatimustenmukaisuustodistusten myöntäminen tämän sopimuksen määräysten mukaisesti edellyttää seuraavaa:

a) USA tunnustaa EY:n jäsenvaltioiden direktiivin 96/98/EY nojalla nimeämät ilmoitetut elimet vaatimustenmukaisuutta arvioiviksi elimiksi,

b) EY ja sen jäsenvaltiot tunnustavat Yhdysvaltojen rannikkovartioston sekä kyseisen rannikkovartioston säännöstön 46 CFR 159.010 nojalla hyväksymät laboratoriot vaatimustenmukaisuutta arvioivaksi elimeksi.

2. Kumpikin sopimuspuoli tunnustaa, että toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet ovat valtuutettuja suorittamaan liitteessä I tarkoitettuihin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin liittyvät seuraavat menettelyt:

a) testaaminen ja testitulosten julkaiseminen,

b) laadunvarmistukseen liittyvien tehtävien toteuttaminen tai järjestelmien varmentaminen.

3. Sopimuspuolten sääntelyviranomaiset vastaavat seuraavista menettelyistä, mutta niillä on oikeus siirtää ne joko kokonaan tai osittain vaatimustenmukaisuutta arvioiville elimille:

a) varustesuunnittelun ja testitulosten tarkistaminen määriteltyjen standardien mukaisesti,

b) vaatimustenmukaisuustodistusten myöntäminen.

4. Sopimuspuolet toimittavat ennen tämän sopimuksen voimaantuloa toisilleen luettelot niiden vaatimustenmukaisuutta arvioivista elimistä. Sopimuspuolet tiedottavat viipymättä toisilleen kaikista vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten luetteloiden muutoksista. Sopimuspuolet pitävät WWW-tietoverkossa saatavilla ajantasaiset luettelot vaatimustenmukaisuutta arvioivista elimistään.

5. Kumpikin sopimuspuoli edellyttää, että sen vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet kirjaavat ja tallettavat tiedot alihankkijoidensa kelpoisuutta ja säännönmukaisuutta koskevista selvityksistään sekä ylläpitävät rekisteriä kaikista alihankinnoista. Toinen sopimuspuoli saa nämä tiedot pyynnöstä käyttöönsä.

6. Kumpikin sopimuspuoli edellyttää, että sen vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet toimittavat toisen sopimuspuolen liitteessä III mainitun sääntelyviranomaisen pyynnöstä sääntelyviranomaisille antamiensa vaatimustenmukaisuustodistusten jäljennökset ja niihin liittyvät tekniset asiakirjat.

3 luku
Sekakomitea

7 artikla

Sekakomitea

1. Sopimuspuolet perustavat molempien sopimuspuolten edustajista koostuvan sekakomitean, joka vastaa sopimuksen tehokkaasta toiminnasta.

2. Kummallakin sopimuspuolella on yksi ääni sekakomiteassa. Sekakomitea tekee päätöksensä yksimielisesti. Sekakomitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

3. Sekakomitea voi käsitellä mitä tahansa tämän sopimuksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon liittyvää asiaa. Sekakomitealla on valtuus tehdä päätöksiä tässä sopimuksessa määrätyissä asioissa. Sopimuspuolet ryhtyvät tarvittaviin toimiin sekakomitean päätösten täytäntöönpanemiseksi. Sekakomitean vastuualueeseen kuuluu erityisesti:

a) liitteessä II olevan tuoteluettelon ja siihen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten kehittäminen ja ylläpito, joiden vastaavuudesta sopimuspuolet ovat päättäneet,

b) keskustelu sellaisista kysymyksistä ja sellaisten ongelmien ratkaiseminen, joita saattaa syntyä tämän sopimuksen täytäntöönpanosta, mukaan lukien huoli siitä, että liitteessä II lueteltuihin tiettyihin tuotteisiin sovellettavat sopimuspuolten tekniset määräykset eivät enää olisi toisiaan vastaavia,

c) teknisten kysymysten sekä vaatimustenmukaisuuden arviointia ja teknologiaa koskevien kysymysten käsittely, jotta varmistetaan tämän sopimuksen johdonmukainen soveltaminen erityisesti asiaa koskeviin kansainvälisiin asiakirjoihin nähden,

d) liitteiden muuttaminen,

e) ohjeiden antaminen ja tarvittaessa suuntaviivojen kehittäminen tämän sopimuksen onnistuneen täytäntöönpanon ja soveltamisen edistämiseksi, ja

f) työohjelman laatiminen ja ylläpito sopimuspuolten teknisten vaatimusten yhdenmukaistamiseksi.

4. Sekakomitea voi perustaa yhteisiä työryhmiä, jotka koostuvat tarpeellisina pidetyistä asianomaisten sääntelyviranomaisten edustajista ja asiantuntijoista, joiden on määrä osoittaa sekakomitean käsiteltäväksi sopimuksen toimintaan liittyviä kysymyksiä ja neuvoa sitä niissä.

4 luku
Sääntelyä koskeva yhteistyö

8 artikla

Sääntelyvallan säilyttäminen

Tämän sopimuksen ei voida katsoa miltään osin rajoittavan sopimuspuolen valtuuksia määrätä lakien, asetusten ja hallinnollisten toimenpiteidensä avulla sitä suojelun tasoa, jota se pitää tarkoituksenmukaisena merenkulun turvallisuuden vahvistamiseksi ja merien pilaantumisen ehkäisemiseksi, tai estävän sitä toimimasta muulla tavoin tämän sopimuksen alaan liittyvien riskien suhteen.

9 artikla

Tietojenvaihto ja yhteyselimet

1. Liitteessä III luetellut sopimuspuolten sääntelyviranomaiset kehittävät asianmukaiset tietojenvaihdon välineet, joilla ne voivat vaihtaa keskenään tietoja kaikkia tämän sopimuksen alaan kuuluvia tuotteita koskevista sääntelyongelmista.

2. Kumpikin sopimuspuoli nimeää vähintään yhden yhteyselimen, joka voi olla jokin liitteessä III luetelluista sääntelyviranomaisista ja jonka tehtävänä on antaa vastauksia kaikkiin toisen sopimuspuolen ja muiden asianomaisten, kuten valmistajien, kuluttajien ja ammattijärjestöjen esittämiin kohtuullisiin kysymyksiin, jotka voivat koskea tähän sopimukseen liittyviä menettelytapoja, määräyksiä ja muita seikkoja. Sopimuspuolet toimittavat toisilleen yhteyselinten luettelot ja saattavat ne myös yleisesti saataville.

3. Sopimuspuolilla on oikeus viestiä omalla virallisella kielellään tai kielillään toimittaessaan tämän sopimuksen alaan kuuluvia tietoja ja ilmoituksia. Jos sopimuspuoli katsoo, että sen saama tieto on käännettävä sen viralliselle kielelle tai kielille, kyseisen sopimuspuolen on suoritettava se itse ja omalla kustannuksellaan.

4. Kumpikin sopimuspuoli suostuu saattamaan sen omien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti hyväksytyn luettelon tuotteista, joille se on antanut vaatimustenmukaisuustodistukset, yleisesti saataville WWW-tietoverkkoon ja saattamaan sen säännöllisesti ajan tasalle.

10 artikla

Sääntelyä koskevat muutokset

1. Jos sopimuspuoli antaa tähän sopimukseen liittyviä uusia teknisiä määräyksiä, se on tehtävä nykyisten kansainvälisten asiakirjojen perusteella, paitsi jos sopimuspuoli katsoo, että asiakirja on tehoton tai epätarkoituksenmukainen sopimuspuolen omien sääntelytavoitteiden toteuttamisen kannalta.

2. Kumpikin sopimuspuoli ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle tämän sopimuksen alaan liittyvien teknisten määräysten muutoksista vähintään 90 päivää ennen muutosten voimaantuloa. Jos turvallisuus-, terveys- tai ympäristönäkökohdat edellyttävät nopeampaa toimintaa, sopimuspuolen on ilmoitettava asiasta toiselle sopimuspuolelle mahdollisimman pian.

3. Sopimuspuolet ja niiden sääntelyviranomaiset toimittavat toisilleen tietoja ja neuvottelevat keskenään seuraavissa tilanteissa siltä osin kuin niiden lait ja asetukset sen sallivat:

a) kun tehdään muutosehdotuksia tai ehdotuksia uusien teknisten määräysten käyttöön ottamiseksi, kuten on määrätty sopimuspuolten niissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jotka mainitaan liitteissä I ja II luetelluissa määräyksissä tai jotka liittyvät niihin,

b) kun muutettuja tai uusia kansainvälisiä asiakirjoja saatetaan osaksi sopimuspuolten lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä; ja

c) kun nykyisiä voimassa olevia vaatimustenmukaisuustodistuksia uusitaan muutettujen tai uusien lakien, asetusten ja/tai hallinnollisten määräysten edellyttämällä tavalla.

Sopimuspuolet antavat toisilleen mahdollisuuden esittää huomautuksensa ehdotuksista.

4. Jos sopimuspuolet tekevät muutoksia liitteissä I ja II tarkoitettuihin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, sekakomitea päättää liitteessä II lueteltuja tuotteita koskevien teknisten määräysten vastaavuuden voimassa pitämisestä.

Jos sekakomitea päättää pitää vastaavuuden voimassa, kyseinen tuote säilytetään liitteessä II.

Jos sekakomitea katsoo, ettei vastaavuutta voida pitää voimassa, liitteestä II on poistettava viittaukset sellaisiin tuotteisiin ja niihin liittyvät tekniset määräykset, joiden vastaavuutta ei voida pitää voimassa. Sekakomitea saattaa tekemällään päätöksellä liitteen II ajan tasalle muutoksia vastaavasti. Tämän sopimuksen 3 artiklassa mainitut, asianomaista tuotetta koskevat velvollisuudet eivät enää sido sopimuspuolia vastavuoroisen tunnustamisen keskeytymisen jälkeen. Tuojana toimiva sopimuspuoli on tunnustaa kuitenkin edelleen vaatimustenmukaisuustodistukset, jotka on aiemmin myönnetty sellaisille tuotteille, jotka kyseinen sopimuspuoli on saattanut markkinoille ennen vastavuoroisen tunnustamisen keskeytymistä, ellei sopimuspuolen sääntelyviranomainen toisin päätä terveys-, turvallisuus- tai ympäristönäkökohtien taikka sopimuksen mukaisten muiden edellytysten täyttämättä jättämisen perusteella.

Jos sopimuspuolet eivät pääse sekakomiteassa yksimielisyyteen liitteessä II lueteltuja tuotteita koskevien teknisten määräysten vastaavuudesta, kyseisen tuotteen vastavuoroinen tunnustaminen keskeytetään 15 artiklan määräysten mukaisesti.

5. Sopimuspuolten on toimitettava WWW-tietoverkkoon ajan tasalla oleva liite II.

11 artikla

Sääntelyä koskeva yhteistyö

1. Sopimuspuolet työskentelevät yhdessä IMO:ssa ja muissa asiaa koskevissa kansainvälisissä järjestöissä, kuten Kansainvälisessä standardisoimisjärjestössä (ISO), Kansainvälisessä sähkötekniikan toimikunnassa (IEC) ja Kansainvälisessä televiestintäliitossa (ITU) tavoitteenaan laatia ja parantaa kansainvälisiä sääntöjä merenkulun turvallisuuden parantamiseksi ja merien pilaantumisen ehkäisemiseksi.

2. Sopimuspuolet tarkastelevat, millaista teknistä yhteistyötä, datan ja tietojen vaihtoa, tieteellistä ja teknologista yhteistyötä tai muuta yhteistyötoimintaa ne voivat harjoittaa keskenään parantaakseen laivavarusteisiin sovellettavien teknisten määräysten laatua ja tasoa sekä hyödyntääkseen tehokkaasti sääntelyn kehittämisen voimavaroja.

3. Sopimuspuolet suorittavat teknisiä määräyksiään koskevia tutkimuksia mahdollisimman kattavan vastavuoroisen tunnustamisen aikaan saamiseksi sellaisten tuotteiden osalta, jotka eivät sisälly liitteeseen II tämän sopimuksen voimaantulohetkellä, tai joita koskevien teknisten määräysten vastaavuus ei ole enää voimassa tai on keskeytynyt. Sopimuspuolet laativat teknisten määräystensä yhteensovittamista koskevan työohjelman ja aikataulun, ja aloittavat myös toimet asianmukaisten kansainvälisten standardien laatimiseksi. Sopimuspuolet pyrkivät saamaan aikaan mahdollisimman kattavan teknisten määräystensä yhdenmukaistamisen nykyisten kansainvälisten asiakirjojen pohjalta pyrkiessään täyttämään kansallisen lainsäädäntönsä tavoitteen, joka on merenkulun turvallisuuden parantaminen ja merien pilaantumisen ehkäisemisen tehostaminen.

4. Kun sopimuspuolet ovat päättäneet, että tuotteen ja sitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten vastaavuus voidaan vahvistaa, sekakomitea tekee päätöksen liitteen II muuttamisesta vastaavasti.

12 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointia koskeva yhteistyö

1. Sopimuspuolet ja vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevista kysymyksistä vastaavat viranomaiset neuvottelevat tarvittaessa keskenään varmistaakseen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyihin ja vaatimustenmukaisuutta arvioiviin elimiin kohdistuvan luottamuksen säilymisen. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi vertailemalla menetelmiä vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten teknisen pätevyyden ja kelpoisuuden varmentamiseksi ja valvomiseksi, ja jos sopimuspuolet niin sopivat, suorittamalla yhteistyössä vaatimustenmukaisuuden arviointia tai muuta vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten toimintaa koskevia tarkastuksia/tutkimuksia.

2. Sopimuspuolet kehottavat vaatimustenmukaisuutta arvioivia elimiään osallistumaan sopimuspuolten joko erikseen tai yhdessä järjestämiin koordinaatio- ja yhteistyötoimiin.

5 luku
Valvonta- ja suojatoimenpiteet

13 artikla

Vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten valvonta

1. Sopimuspuolet varmistavat, että niiden vaatimustenmukaisuutta arvioivat elimet pystyvät nyt ja vastaisuudessa arvioimaan asianmukaisella tavalla tuotteiden tai tuotantomenetelmien vaatimustenmukaisuuden asiassa sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Tältä osin sopimuspuolet valvovat jatkuvasti vaatimustenmukaisuutta arvioivia elimiään ja/tai valtuutettuja laboratorioitaan tai järjestävät niiden jatkuvan valvonnan säännöllisten tarkastusten tai arviointien muodossa.

2. Jos sopimuspuolella on asianmukainen syy kiistää toisen sopimuspuolen vaatimustenmukaisuutta arvioivan elimen tekninen pätevyys, se tiedottaa asiasta toiselle sopimuspuolelle. Kiistäminen hyväksytään, jos se pystytään osoittamaan asianmukaisesti ja kohtuullisesti. Toinen sopimuspuoli toimittaa kohtuullisessa ajassa omat tietonsa osoittaakseen kiistämisen vääräksi tai korjatakseen kiistämisen perustana olevat puutteet. Asiasta keskustellaan tarvittaessa sekakomiteassa. Jos vaatimustenmukaisuutta arvioivan elimen pätevyydestä ei päästä yhteisymmärrykseen, kiistävä osapuoli voi kieltäytyä myöntämästä merkintä- ja/tai numerointioikeutta vaatimustenmukaisuutta arvioivalle elimille sekä kieltäytyä tunnustamasta kiistämisen kohteena olevan vaatimustenmukaisuutta vastaavan elimen myöntämät vaatimusten-mukaisuustodistukset.

14 artikla

Markkinoiden valvonta

1. Tämän sopimuksen ei voida katsoa miltään osin rajoittavan sääntelyviranomaisen valtuuksia toteuttaa asianmukaisia ja välittömiä toimenpiteitä jos viranomainen toteaa, että jokin tuote:

a) saattaa vaarantaa miehistön, matkustajien tai mahdollisesti muiden henkilöiden terveyden ja/tai turvallisuuden tai vahingoittaa meriympäristöä, vaikka tuotteen asennus, hoito ja käyttö olisikin toteutettu oikein sen käyttötarkoitusta vastaavasti,

b) ei täytä tämän sopimuksen alaan kuuluvia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

c) ei jollakin muulla tavalla täytä tämän sopimuksen alaan kuuluvia vaatimuksia.

Toimenpide voi olla tuotteiden poistaminen markkinoilta, niiden markkinoille saattamisen kieltäminen, niiden vapaan liikkuvuuden rajoittaminen, tuotteiden palauttamismenettelyn aloittaminen ja kyseisten ongelmien uusiutumisen ehkäiseminen, mukaan luettuna tuonnin kieltäminen. Jos sääntelyviranomainen

toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, se ilmoittaa siitä toiselle sopimuspuolelle 15 päivän kuluessa toimenpiteiden toteuttamisesta ilmoittaen perusteet toimilleen.

2. Tämä sopimus ei saa miltään osin estää sopimuspuolia poistamasta markkinoilta tuotteita, jotka eivät tosiasiallisesti täytä sopimuspuolten teknisiä määräyksiä.

3. Sopimuspuolet sopivat, että tuojana toimivan sopimuspuolen liitteessä I eriteltyjen vaatimusten mukaisesti sertifioimia tai merkitsemiä tuotteita koskevat rajatarkastukset suoritetaan mahdollisimman nopeasti. Sopimuspuolten alueilla tehtävät sisäiseen liikkuvuuteen liittyvät tarkastukset suoritetaan kotimarkkinoiden tuotteita vastaavalla tavalla.

15 artikla

Vastavuoroisen tunnustamisen keskeyttäminen

1. Jos sopimuspuoli katsoo, etteivät yhtä tai useampaa liitteessä II lueteltua tuotetta koskevat tekniset määräykset ole vastaavia tai ettei vastaavuutta voida pitää voimassa, se ilmoittaa siitä toiselle sopimuspuolelle ja esittää asianmukaiset perusteet. Vastaavuuden kiistämisestä keskustellaan sekakomiteassa. Jos sekakomiteassa ei tehdä päätöstä 60 päivän kuluessa asian ottamisesta käsittelyyn, toinen tai molemmat sopimuspuolet keskeyttävät kyseisiä tuotteita koskevan tunnustamisvelvoitteen noudattamisen. Keskeyttäminen pysyy voimassa, kunnes sekakomiteassa on päästy yhteisymmärrykseen asiassa.

2. Sekakomitea saattaa liitteen II ajan tasalle päätöksellä, jossa otetaan huomioon kyseisen tuotteen vastavuoroisen tunnustamisen keskeyttäminen. Sopimuspuolet sopivat yhteistyöstä 11 artiklan määräysten mukaisesti mahdollisimman kattavan vastaavuuden palauttamiseksi.

3. Tämän sopimuksen 3 artiklassa tarkoitetut, asianomaista tuotetta koskevat velvollisuudet eivät enää sido sopimuspuolia liitteessä II tarkoitettujen teknisten määräysten vastavuoroisen tunnustamisen keskeytymisen jälkeen. Tuojana toimiva sopimuspuoli tunnustaa kuitenkin edelleen vaatimustenmukaisuustodistukset, jotka on aiemmin myönnetty sellaisille tuotteille, jotka kyseinen sopimuspuoli on saattanut markkinoille ennen vastavuoroisen tunnustamisen keskeytymistä, ellei sopimuspuolen sääntelyviranomainen toisin päätä terveys-, turvallisuus- tai ympäristönäkökohtien taikka sopimuksen mukaisten muiden edellytysten täyttämättä jättämisen perusteella.

16 artikla

Varoitusjärjestelmä

Sopimuspuolet perustavat sääntelyviranomaistensa välille kaksisuuntaisen varoitusjärjestelmän tiedottaakseen toisilleen tuotteista, jotka eivät vastaa sovellettavia teknisiä määräyksiä, tai jotka voivat vaarantaa kuluttajien terveyden tai turvallisuuden tai vahingoittaa ympäristöä.

6 luku
Lisämääräykset

17 artikla

Luottamuksellisuus

1. Kumpikin sopimuspuoli käsittelee tämän sopimuksen mukaisesti vaihdettuja tietoja luottamuksellisina lainsäädäntönsä rajoissa. Kumpikaan sopimuspuoli ei välitä edelleen eikä valtuuta vaatimustenmukaisuutta arvioivaa elintä välittämään edelleen tämän sopimuksen mukaisesti vaihdettuja tietoja, jotka koskevat liikesalaisuuksia, luottamuksellisia kauppaan tai rahoitukseen liittyviä seikkoja tai keskeneräiseen tutkimukseen liittyviä seikkoja.

2. Sopimuspuoli tai vaatimustenmukaisuutta arvioiva elin voi vaihdettuaan tietoja toisen sopimuspuolen tai sen vaatimustenmukaisuutta arvioivan elimen kanssa ilmoittaa, mitä tietoja se ei halua välitettävän eteenpäin.

3. Kumpikin sopimuspuoli toteuttaa kaikki kohtuulliset varotoimet estääkseen tämän sopimuksen mukaisesti vaihdettujen tietojen luvattoman välittymisen edelleen.

18 artikla

Maksut

Kumpikin sopimuspuoli pyrkii varmistamaan, että tämän sopimuksen alaan liittyvistä palveluista perittävät maksut ovat oikeassa suhteessa tarjottuihin palveluihin. Kumpikin sopimuspuoli varmistaa, että se ei peri tämän sopimuksen mukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen osalta maksuja toisen sopimuspuolen tarjoamista vaatimustenmukaisuuden arviointipalveluista.

19 artikla

Alueet, joilla sopimusta sovelletaan

1. Tätä sopimusta sovelletaan alueilla, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä määrätyin edellytyksin, sekä Yhdysvaltojen alueella.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, tätä sopimusta sovelletaan kansainvälisillä vesillä liikennöiviin aluksiin, joilla on oikeus purjehtia jommankumman sopimuspuolen tai toisen sopimuspuolen jäsenvaltion lipun alla.

20 artikla

Muiden maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Lukuun ottamatta sopimuspuolten välisiä kirjallisia sopimuksia jommankumman sopimuspuolen ja jonkin muun kuin tämän sopimuksen allekirjoittajan (kolmannen osapuolen) välisiin vastavuoroista tunnustamista koskeviin sopimuksiin sisältyvät velvoitteet eivät koske toista sopimuspuolta kolmannen osapuolen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen hyväksymisen osalta.

2. EY ja Yhdysvallat tarkastelevat mahdollisuutta tehdä tämän sopimuksen soveltamisalaa koskevia monenvälisiä sopimuksia muiden asianomaisten maiden kanssa edistääkseen laivavarusteiden kauppaa muiden maiden kanssa.

7 luku
Loppumääräykset

21 artikla

Sopimuksen voimaantulo, muuttaminen ja irtisanominen

1. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet vaihtavat asiakirjat, joissa vahvistetaan kummankin sopimuspuolen menettelyt tämän sopimuksen voimaantulon osalta.

2. Tätä sopimusta voidaan muuttaa 7 artiklan mukaisesti tai sopimuspuolten toimesta.

3. Sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle kuusi kuukautta aikaisemmin.

4. Sopimuksen voimassaolon päätyttyä sopimuspuoli hyväksyy edelleen vaatimustenmukaisuutta arvioivien elinten tämän sopimuksen mukaisesti ennen sen irtisanomista antamat vaatimustenmukaisuustodistukset, ellei sopimuspuolen sääntelyviranomainen toisin päätä terveys-, turvallisuus- tai ympäristönäkökohtien taikka sopimuksen mukaisten muiden edellytysten täyttämättä jättämisen perusteella.

22 artikla

Loppumääräykset

1. Tämä sopimus ei vaikuta muiden kansainvälisten sopimusten mukaisiin sopimuspuolten oikeuksiin eikä velvoitteisiin.

2. Sopimuspuolet tarkastelevat tämän sopimuksen toimintaa säännöllisesti, ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

3. Tämä sopimus on laadittu kahtena alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, ja kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaisia. Mikäli tulkinnassa ilmenee ristiriitaisuutta, englanninkielinen sopimusteksti on ratkaiseva.

Tehty ... ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan yhteisön puolesta

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

Liite I

Lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset

– **EY:n lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset:**

Laivavarusteista 20. päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna.

Sopimuspuolet tunnustavat, että uuden lähestymistavan ja laaja-alaisen lähestymistavan mukaisten direktiivien täytäntöönpanoa koskevat ohjeet sisältävät kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvien vaatimustenmukaisuuden arviointi-menettelyjen täytäntöönpanon kannalta hyödylliset suuntaviivat.

– **USA:n lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset:**

46 U.S.C. 3306

46 CFR osat 159–165

Liite II

Vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet

Hengenpelastuslaitteet

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat**[4]	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Pelastusrenkaat automaattisin savumerkki-laittein (pyrotekniikka) Huom: Viimeinen käyttöpäivä enintään 48 kk kuluttua valmistuskuukaudesta.	LSA Code, 1.2 ja 2.1.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 4.1–4.5 ja 4.8 momentti sekä 2 osan 4 §; IMO MSC Circ.980, 3.3 §.	A.1/1.3	Guidelines for Approval of ”SOLAS” Pyrotechnic Devices, lokakuu 1998
Laskuvarjoraketit (pyrotekniikka) Huom: Viimeinen käyttöpäivä enintään 48 kk kuluttua valmistuskuukaudesta.	LSA Code, 1.2 ja 3.1 §; Recommendation on Testing, 1 osan 4.1–4.6 momentti sekä 2 osan 4 §; IMO MSC Circ.980, 3.1 §.	A.1/1.8	Guidelines for Approval of ”SOLAS” Pyrotechnic Devices, lokakuu 1998
Käsisoihdut (pyrotekniikka) Huom: Viimeinen käyttöpäivä enintään 48 kk kuluttua valmistuskuukaudesta.	LSA Code, 1.2 ja 3.2 §; Recommendation on Testing, 1 osan 4.1–4.5 ja 4,7 momentti sekä 2 osan 4 §; IMO MSC Circ.980, 3.2 §.	A.1/1.9	Guidelines for Approval of ”SOLAS” Pyrotechnic Devices, lokakuu 1998

[4] Asiakirjalla ”LSA Code” tarkoitetaan hengenpelastuslaitteita koskevaa IMO:n kansainvälistä säännöstöä, *International Life-Saving Appliance Code* (IMO:n päätöslauselma MSC.48(66)).
Asiakirjalla ”Recommendation on Testing” tarkoitetaan 6. marraskuuta 1991 annettua IMO:n hengenpelastuslaitteiden testausta koskevaa suositusta, *Recommendation on Testing of Life-Saving Appliances*, (IMO:n päätöslauselma A.689(17)), sellaisena kuin se on muutettuna 11. joulukuuta 1998 (IMO:n päätöslauselma MSC.81(70).

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat[4]**	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Kelluvat savumerkkilaitteet (pyrotekniikka) Huom: Viimeinen käyttöpäivä enintään 48 kk kuluttua valmistuskuukaudesta.	LSA Code, 1.2 ja 3.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 4.1–4.5 ja 4.8 momentti sekä 2 osan 4 §; IMO MSC Circ.980, 3.3 §.	A.1/1.10	Guidelines for Approval of ”SOLAS” Pyrotechnic Devices, lokakuu 1998
Nuoranheittolaitteet (pyrotekniikka) Huom: Viimeinen käyttöpäivä enintään 48 kk kuluttua valmistuskuukaudesta.	LSA Code, 1.2 ja 7.1 §; Recommendation on Testing, 1 osan 9 § sekä 2 osan 4 §; IMO MSC Circ.980, 7.1 §.	A.1/1.11	Guidelines for Approval of ”SOLAS” Pyrotechnic Devices, lokakuu 1998
Jäykkärunkoiset pelastuslautat Huom: Hätäpakkaus ei kuulu sopimuksen soveltamisalaan.	LSA Code, 1.2, 4.1 ja 4.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 5.1–5.16 ja 5.20 momentti; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, 4.2 §. IMO MSC Circ.1006 tai muu soveltuva runkoa tai palosuojattuja päällysteitä koskeva standardi.	A.1/1.13	Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. heinäkuuta 1998
Automaattisesti itseoikaisevat pelastuslautat Huom: Hätäpakkaus ei kuulu sopimuksen soveltamisalaan.	LSA Code, 1.2, 4.1 ja 4.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 5.1–5.16 ja 5.18–5.21 momentti; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, 4.2 §. IMO MSC Circ.1006 tai muu soveltuva runkoa tai palosuojattuja päällysteitä koskeva standardi.	A.1/1.14	Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. heinäkuuta 1998
Katetut, käännettävät pelastuslautat Huom: Hätäpakkaus ei kuulu sopimuksen soveltamisalaan.	LSA Code, 1.2, 4.1 ja 4.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 5.1–5.16, 5.18 ja 5.21 momentti; IMO MSC Circ.809; IMO MSC Circ.811; IMO MSC Circ.980, 4.2 §. IMO MSC Circ.1006 tai muu soveltuva runkoa tai palosuojattuja päällysteitä koskeva standardi.	A.1/1.15	Rigid Liferaft – Coast Guard (G-MSE-4) Review Checklist, 27. heinäkuuta 1998

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat[4]**	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Pelastuslautat – vapaa kellunta (hydrostaattiset laukaisulaitteet)	LSA Code, 1.2 ja 4.1.6.3 §; Recommendation on Testing, 1 osan 11 §; IMO MSC Circ.980, 4.3.1 §.	A.1/1.16	46 CFR 160.062
Laukaisumekanismit: a. pelastusveneisiin ja valmius-veneisiin ja b. pelastuslauttoihin Lasketaan vesille taljaköydellä tai -köysillä Ainoastaan taavetein laskettavan pelastuslautan automaattiset laukaisu-koukut.	LSA Code, 1.2 ja 6.1.5 §; Recommendation on Testing, 1 osan 8.2 § sekä 2 osan 6.2.1–6.2.4 §; IMO MSC Circ.980, 6.1.3 §.	A.1/1.26	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
MES-järjestelmät (Marine evacuation systems)	LSA Code, 1.2 ja 6.2 §; Recommendation on Testing, 1 osan 12 §; IMO MSC Circ.980, 6.2 §.	A.1/1.27	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)

Palosuojelu

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat***	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Kansimassa	FTP Code, liitteessä 1 oleva 2 ja 6 osa, liite 2; IMO:n päätöslauselma A.687(17), MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.1	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
A- ja B-luokan rajapinnat, palonkestävyys, mukaan luettuina: Laipiot (ilman ikkunoita) Kannet Palo-ovet (ikkunoiden koko enintään 645 cm^2) Välikatot ja vuoraukset	SOLAS II-2/3.2; II-2/3.4; FTP Code, liitteessä 1 oleva 3 osa ja liite 2; IMO:n päätöslauselma A.754 (18); MSC/Circ.916; MSC/Circ.1004; MSC/Circ.1005.	A.1/3.11	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Palamattomat aineet	SOLAS II-2/3.33; FTP Code, liitteessä 1 oleva 1 osa ja liite 2;	A.1/3.13	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Palo-ovet Ainoastaan ikkunattomat palo-ovet tai palo-ovet, joiden ikkunoiden koko on yhteensä enintään 645 cm^2 kussakin ovilevyssä. Hyväksyntä rajoitettu suurimpiin testattuihin ovikokoihin. Käytettävien ovenkarmien on oltava palotestattuja.	SOLAS II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1 ja II-2/9.4.2; FTP Code, liitteessä 1 oleva 3 osa; IMO:n päätöslauselma A.754 (18); MSC/Circ. 916; MSC/Circ. 1004.	A.1/3.16	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat***	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Palo-ovien hallintajärjestelmät	SOLAS II-2/9.4.1.1.4; 1994 HSC Code 7.9.3.3; 2000 HSC Code 7.9.3.3; FTP Code, liitteessä 1 oleva 4 osa;	A.1/3.17	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Pintamateriaalit ja lattiapäällysteet, jotka ovat huonosti paloa levittäviä Ainoastaan välikattojen, seinien ja lattioiden näkyvissä olevat pinnat. Ei sovelleta putkiin, putkien päällyksiin tai kaapeleihin.	SOLAS II-2/3.29; 1994 HSC Code 7.4.3.4.1 ja 7.4.3.6; 2000 HSC Code 7.4.3.4.1 ja 7.4.3.6; FTP Code, liitteessä 1 oleva 2 ja 5 osa ja liite 2; IMO:n päätöslauselma A.653 (16), ISO 1716 (1973); MSC/Circ. 916, MSC/Circ. 1004 ja MSC/Circ. 1008.	A.1/3.18	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Pintaverhoiluaineet, verhot sekä muut riippuvat tekstiilimateriaalit ja kalvot	SOLAS II-2/3.40.3; FTP Code, liitteessä 1 oleva 7 osa.	A.1/3.19	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Pehmustetut huonekalut	FTP Code, liitteessä 1 oleva 8 osa; IMO:n päätöslauselma A.652(16),	A.1/3.20	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Vuodevaatteet	FTP Code, liitteessä 1 oleva 9 osa; IMO:n päätöslauselma A.688(17),	A.1/3.21	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
Palopellit	SOLAS II-2/9.4.1.1.8 ja II-2/9.7.3.1.2; FTP Code, liitteessä 1 oleva 3 osa; IMO:n päätöslauselma A.754 (18); MSC/Circ. 916.	A.1/3.22	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)
A-luokan rajapinnan kaapeli-, putki-, kuilu-, kanava- jne. läpiviennit	SOLAS II-2/9.3.1; FTP Code, liitteessä 1 oleva 3 osa; IMO:n päätöslauselma A.754 (18); MSC/Circ. 916 ja MSC/Circ. 1004.	A.1/3.26	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat***	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Muusta kuin teräksestä tai kuparista valmistetut B-luokan rajapinnan putki-läpiviennit	SOLAS II-2/9.3.2.1; FTP Code, liitteessä 1 oleva 3 osa; IMO:n päätöslauselma A.754 (18); MSC/Circ. 916 ja MSC/Circ. 1004.	A.1/3.27	(Ei määräyksiä kansainvälisten asiakirjojen lisäksi)

Navigointilaitteet

Varusteen nimi	Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat*	EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero	USA:n tekniset määräykset
Magneettikompassi	SOLAS V/19.2.1.1; IMO:n päätöslauselma A.382 (X); IMO:n päätöslauselma A.694 (17), ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996).	A.1/4.1	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.101.
Lähettimellä varustettu magneettinen kurssinohjauslaite (TMHD)	IMO:n päätöslauselma MSC 86 (70), liite 2; IMO:n päätöslauselma A.694 (17), ISO 11606 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.2	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.102.
Hyrräkompassi	IMO:n päätöslauselma A.424 (XI); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); ISO 8728 (1997), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.3	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.103.
Kaikuluotain	IMO:n päätöslauselma A.224 (VII), sellaisena kuin se on muutettuna IMO:n päätöslauselmalla MSC74 (69), liite 4, IMO:n päätöslauselmalla A.694 (17); ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.6	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.107.
Nopeuden ja matkan mittauslaite (SDME)	1994 HSC Code 13.3.2; 2000 HSC Code 13.3.2; IMO:n päätöslauselma A.824 (19), sellaisena kuin se on muutettuna IMO:n päätöslauselma MSC 96(72); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61023 (1999), IEC 61162.	A.1/4.7	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.105.
Kääntymisnopeuden osoitin	IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IMO:n päätöslauselma A.526 (13); IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.9	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.106.

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat***	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Loran-C-navigointilaite	IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IMO:n päätöslauselma A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.11	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.135.
Chayka-navigointilaite	IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IMO:n päätöslauselma A.818 (19); IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.12	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.136.
GPS-navigointilaite	IMO:n päätöslauselma A.819 (19), IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 60945 (1996), IEC 61108-1 (1994), IEC 61162.	A.1/4.14	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.130.
Glonass-laitteisto	IMO:n päätöslauselma MSC 53(66); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.15	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.131.
Suunnanvalvontajärjestelmä HCS	SOLAS V/24.1; IMO:n päätöslauselma A.342 (IX), sellaisena kuin se on muutettuna IMO:n päätöslauselmalla MSC 64 (67), liite 3; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.16	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.110.
Automaattinen tutkamerkintälaite (ARPA) (ARPA:n kanssa käytettävillä tutka-laitteilla on oltava sekä EU:n että USA:n todistus.)	IMO:n päätöslauselma A.823 (19); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 60872-1 (1998), IEC 61162.	A.1/4.34	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.120.
Automaattinen reitinseurantalaite (ATA) (ATA:n kanssa käytettävillä tutkalaitteilla on oltava sekä EU:n että USA:n todistus.)	IMO:n päätöslauselma MSC 64(67), liitteen 4 lisäys 1; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 60872-2 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.35	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.111.

Varusteen nimi	**Varusteiden rakenteeseen, toimintaan ja testaukseen liittyviä vaatimuksia koskevat kansainväliset asiakirjat***	**EY:n tekniset määräykset: direktiivin 96/98/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä A.1 ilmoitettu varusteen numero**	**USA:n tekniset määräykset**
Elektroninen kartoituslaite (EPA) (EPA:n kanssa käytettävillä tutkalaitteilla on oltava sekä EU:n että USA:n todistus.)	IMO:n päätöslauselma MSC 64(67), liitteen 4 lisäys 2; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 60872-3 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.36	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.121.
Yhdistetty komentosiltajärjestelmä (Integrated bridge system)	IMO:n päätöslauselma MSC.64 (67), liite 1; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.28	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.140.
Matkatietojen tallennin	IMO:n päätöslauselma A.861(20); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 61996 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.29	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.150.
Suurnopeusaluksen hyrräkompassi	IMO:n päätöslauselma A.821 (19); IMO:n päätöslauselma A.694 (17); ISO 16328 (2001), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.31	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.203.
Yleinen automaattinen tunnistus-järjestelmä (AIS-laite)	IMO:n päätöslauselma MSC.74 (69), liite 3; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); ITU R. M. 1371-1 (10/00) IEC 61993-2 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162	A.1/4.32	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.155. HUOM: Radiolähettimen on lisäksi oltava USA:n *Federal Communications Commissionin* hyväksymä.
Reitinvalvontajärjestelmä	IMO:n päätöslauselma MSC.74 (69), liite 2; IMO:n päätöslauselma A.694 (17); IEC 62065 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162.	A.1/4.33	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.112.
Tutkaheijastin	IMO:n päätöslauselma A.384 (X); IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997).	A.1/4.39	Navigation and Vessel Inspection Circular NVIC 8-01, enclosure (4), 2/165.160.

Liite III

Sääntelyviranomaiset

– **Euroopan yhteisö**

Belgia	Ministère des Communications et de l'Infrastructure Administration des Affaires maritimes et de la Navigation Rue d'Arlon 104 1040 Bruxelles Ministerie voor Verkeer en Infrastructuur Bestuur voor Maritime zaken en Scheepvaart Aarlenstraat 104 1040 Brussel
Tanska	Søfartsstyrelsen Vermundsgade 38 C 2100 København Ø
Saksa	Bundesministerium für Verkehr, Bau- und Wohnungswesen (BMVBW) Invalidenstraße 44 10115 Berlin
Kreikka	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ Γρ.Λαμπράκη 150 185 18 Πειραιας Ελλάς Ministry of Merchant Marine 150,Gr. Lampraki str. 185 18 Piraeus
Espanja	Ministerio De Fomento Dirección General de la Marina Mercante. C/ Ruíz de Alarcón 1 ES-28071 Madrid
Ranska	Le Ministère de l'Equipement, du Transport et du Logement Direction des affaires maritimes et des gens de mers 3, place de Fontenoy F-75700 Paris
Irlanti	Maritime Safety Division Department of the Marine and Natural Resources Leeson Lane Dublin 2

Italia	Ministerio delle Infrastructure e dei Trasporti Unita di Gestione del trasporto maritimo Via dell'arte, 16 00144 - Roma
Luxemburg	Commissariat aux Affaires Maritimes 26 place de la Gare L-1616 Luxembourg
Alankomaat	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Goederenvervoer (DGG) Directie Transportveiligheid Nieuwe Uitleg 1, Postbus 20904 NL-2500 EX Den Haag
Itävalta	Bundesaministerium für Verkehr, Innovation und Technologie Oberste Schiffahrtsbehörde Abteilung II/20 Radetzkystrasse 2 A-1030 Wien
Portugali	Ministerio do Equipamento Social Palacio Penafiel rua S. Mamede ao Caldas 21 1149-050 Lisboa
Suomi	Liikenne- ja viestintäministeriö / kommunikationsministeriet PO Box 235 FIN-00131 Helsinki
Ruotsi	Sjöfartsverket S-601 78 Norrköping
Yhdistynyt kuningaskunta	Maritime and Coastguard Agency Spring Place 105 Commercial Road Southampton SO15 1EG
Euroopan yhteisöjen komissio	Directorate General for Energy and Transport Maritime Safety Unit 200, rue de la Loi B-1049 Brussels

– **Amerikan yhdysvallat**

United States Coast Guard
Office of Design and Engineering Standards (G-MSE)
2100 Second Street S.W.
Washington DC 20593

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Politiikan ala(t): Ulkoiset kauppasuhteet mukaan luettuna pääsy yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille

Toiminnan ala(t): Teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ja hyväksyminen

TOIMENPITEEN NIMI: EUROOPAN YHTEISÖN JA AMERIKAN YHDYSVALTOJEN SOPIMUS LAIVAVARUSTEITA KOSKEVIEN VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUSTEN VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA

1. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

B7-8500 ja A-7010

2. NUMEROTIEDOT

2.1. Toimenpiteen kokonaismäärärahat (B osa): 615 950 euroa

2.2. Toimenpiteen soveltamisaika:

Ehdotettu sopimus on tarkoitus tehdä rajoittamattomaksi ajaksi.

2.3. Monivuotinen kokonaismenoarvio:

a) Maksusitoumusmäärärahojen/maksumäärärahojen aikataulu (rahoitustuki) (*vrt. kohta 6.1.1*)

euroa

	Vuosi 2003	2004	2005	2006	2007	Yht.	
Maksusitoumusmäärärahat	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	
Maksumäärärahat	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	

b) Tekninen ja hallinnollinen apu ja tukimenot (*vrt. kohta 6.1.2*)

Maksusitoumusmäärärahat	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	
Maksumäärärahat	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	

a+b yhteensä							
Maksusitoumusmäärärahat	196 700	116 700	100 850	100 850	100 850	615 950	
Maksumäärärahat	196 700	116 700	100 850	100 850	100 850	615 950	

c) Henkilöstö- ja muiden hallintomenojen kokonaisvaikutus rahoitukseen *(vrt. kohdat 7.2 ja 7.3)*

Maksusitoumusmäärärahat/ maksumäärärahat	167 140	169 950	167 380	167 380	164 700		

a+b+c YHTEENSÄ							
Maksusitoumusmäärärahat	363 840	286 650	268 230	268 230	265 550	1 452 500	
Maksumäärärahat	363 840	286 650	268 230	268 230	265 550	1 452 500	

2.4. Yhteensopivuus ohjelmasuunnitelman ja rahoitusnäkymien kanssa

Ehdotus on tehdyn ohjelmasuunnitelman mukainen.

2.5. Vaikutukset tuloihin:[5]

Ehdotukseen ei liity mitään tulolajeja.

3. BUDJETTITIEDOT

Menolaji		**Uusi**	**EFTA osallistuu**	**Ehdokasmaat osallistuvat**	**Rahoitusnäkymien otsake**
Ei-pakoll.	JM	EI	EI	EI	**Nro 4**

[5] Lisätietoja erillisessä ohjeasiakirjassa.

4. OIKEUSPERUSTA

Perustamissopimuksen 133 ja 300 artikla

Neuvoston 9. marraskuuta 1998 hyväksymä transatlanttista talouskumppanuutta koskeva toimintasuunnitelma ja siihen perustuvat neuvotteluvaltuudet.

Ehdotus neuvoston päätökseksi laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen tekemisestä.

5. KUVAUS JA PERUSTELUT

5.1. Yhteisön toiminnan tarve[6]

5.1.1. Toiminnan tavoitteet

Yleistavoite: Kauppapolitiikan pääosaston tehtävänä on Euroopan unionin kauppapolitiikan toteuttaminen perustamissopimuksen 131 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti siten, että pyritään "edistämään yhteisen edun mukaisesti maailmankaupan sopusointuista kehitystä, kansainvälisen kaupan rajoitusten asteittaista poistamista sekä tulliesteiden purkamista". Yhteisen kauppapolitiikan on perustuttava yhtenäisiin periaatteisiin etenkin tullien muuttamisessa, tulli- ja kauppasopimusten tekemisessä, vapauttamista koskevien toimenpiteiden yhtenäistämisessä, vientipolitiikassa sekä kauppaa suojaavissa toimenpiteissä, kuten polkumyynti- ja tukipalkkiotapauksissa toteutettavissa toimenpiteissä (perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohta).

Erityistavoitteet: Yhteisön ulkomaankauppapolitiikan tavoitteet standardien ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalla voidaan tiivistää seuraavasti (ks. Komission tiedonanto – Yhteisön ulkoinen kauppapolitiikka standardien ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalla[7]). Tavoitteena on ensinnäkin vähentää yhteisön ulkopuolisten markkinoiden teknisiä kaupanesteitä ja estää uusien syntyminen. Toiseksi pyritään rohkaisemaan kauppakumppaneita hyväksymään standardeja ja sääntelykeinoja, jotka perustuvat kansainväliseen tai eurooppalaiseen käytäntöön tai ovat yhteensopivia näiden kanssa. Näihin kauppatavoitteisiin on tähän mennessä pyritty nelikohtaisen strategian avulla. Yksi näistä keinoista on vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten neuvotteleminen.

EU:n tuottajien on USA:n markkinoille päästäkseen saatava vientituotteilleen hyväksyntä Yhdysvaltain rannikkovartiostolta, mikä aiheuttaa lisäkustannuksia ja viiveitä. Laivavarusteiden vastavuoroista tunnustamista koskevalla sopimuksella on tästä syystä seuraavat kaksi tavoitetta: 1) laivavarusteiden kaupan helpottaminen EU:n ja USA:n välillä ja 2) sääntely-yhteistyön ja sääntelyn tehokkuuden edistäminen. Tavoitteisiin päästään varmistamalla sopimuspuolten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten myöntämien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen ja luomalla kehys sääntely-yhteistyötä varten.

---

6 Lisätietoja erillisessä ohjeasiakirjassa.

7 KOM (96) 564 lopullinen.

5.1.2. Ennakkoarviointiin liittyvät toimenpiteet

Vuonna 1995 hyväksytty uusi transatlanttinen toimintaohjelma muodostaa kehyksen EU:n ja USA:n kumppanuudelle ja yhteistyölle monilla toiminnanaloilla, jotka voidaan jakaa neljään päälohkoon: rauhan, vakauden, demokratian ja kehityksen edistäminen kaikkialla maailmassa, maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaaminen, maailmankaupan laajenemisen edistäminen ja läheisempien suhteiden luominen sekä yhteyksien luominen Atlantin yli. Uutta transatlanttista toimintaohjelmaa laajennettiin vuonna 1998 alkuun pannulla transatlanttisella talouskumppanuudella, jota koskevassa toimintasuunnitelmassa edellytetään jäljellä olevien kaupanesteiden poistamista EU:n ja USA:n väliltä. Neuvosto hyväksyi toimintasuunnitelman 9. marraskuuta 1998 ja antoi samalla komissiolle valtuudet neuvotella vastavuoroista tunnustamista koskevia sopimuksia USA:n kanssa.

Transatlanttista talouskumppanuutta koskevan toimintasuunnitelman toteuttamiseksi EU ja USA määrittelivät sidosryhmiään kuultuaan joukon mahdollisia hankkeita, joista yksi oli laivavarusteiden vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tekeminen. Yhdysvaltain rannikkovartiosto teki EU:n ja USA:n teknisistä määräyksistä alustavan arvion (tämä raportti on julkistettu ja se on tarkoitus lisätä myös kauppapolitiikan pääosaston verkkosivuille), jonka perusteella pidettiin sekä hyödyllisenä että tarkoituksenmukaisena aloittaa neuvottelut vastavuoroista tunnustamista koskevasta sopimuksesta, joka perustuisi EU:n ja USA:n laivavarusteita koskevien teknisten määräysten vastaavuuteen. Neuvottelut aloitettiin syyskuussa 1999 sen jälkeen, kun asiasta oli kuultu 133 artiklassa tarkoitettua neuvoston komiteaa.

5.2. Suunnitellut toimet ja yhteisön rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt

– ***Kohderyhmä***

Kohderyhmänä ovat EU:n teollisuus-, vienti- ja tuontiyritykset, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, liike-elämän järjestöt, kauppakamarit ja julkiset laitokset sekä matkustajat, laivanrakennusteollisuus ja laivanomistajat, jotka hyötyvät vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta tai joita asia muuten koskee. Lisätietoja asiasta on tämän ehdotuksen liitteenä olevassa vaikutusten arviointilomakkeessa.

– ***Erityistavoitteet***

Edellä kohdassa 5.1.1 esitettyjen tavoitteiden perusteella vastavuoroista tunnustamista koskevalla sopimuksella voidaan sanoa olevan seuraavat erityistavoitteet:

– päällekkäisyyden välttäminen talouden toimijoiden suorituttamassa testauksessa ja varmentamisessa,

– erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvien kustannusten ja rasitteiden (hallinnolliset sekä epävarmuuteen ja ajankäyttöön liittyvät) vähentäminen,

– EU:n tuotteiden pääsyn helpottaminen USA:n markkinoille,

– laivavarusteita koskevien kansainvälisten sääntöjen vahvistamiseen liittyvän sääntely-yhteistyön ja yhteensovittamisen lisääminen; EU:n ja USA:n määräysten saattaminen vastaamaan paremmin kyseisiä kansainvälisiä sääntöjä,

– parhaita sääntelykäytänteitä koskevan tietämyksen lisääminen,

– yhdysvaltalaisten tuotteiden hyväksymiseen liittyvien sääntelyalan kustannusten alentaminen,

– markkinavalvontaan ja säännösten täytäntöönpanon valvontaan liittyvien toimien tehokkuuden lisääminen.

– ***Konkreettiset toimenpiteet toimen toteuttamiseksi***

Mainituista budjettikohdista rahoitettavat komission yksiköiden yleiset toimet ovat pääosin seuraavat:

– Sopimuksen hallinnointiin ja tarvittavan luottamustason säilyttämiseen liittyvät toimet, esim. osallistuminen sekakomitean kokouksiin ja sääntelyalan yhteistyöhankkeisiin.

– Sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luettelon sisältävän liitteen II hallinnointiin ja ylläpitoon liittyvät toimet, esim. EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuuden analysointi ja tekninen yhteistyö.

– Yhteyselinten perustaminen tietojenvaihtoa varten sopimuksen 9 artiklan mukaisesti ja kaksisuuntaisen varoitusjärjestelmän perustaminen ja hallinnointi sopimuksen 16 artiklan mukaisesti.

Tarkemmin ottaen tarvitaan seuraavia täytäntöönpanoon liittyviä toimia:

A. Osallistuminen sekakomitean kokouksiin ja koordinointikokouksiin

Tarvittavat kokoukset ovat pääasiassa sopimuksen 7 artiklalla perustetun sekakomitean kokouksia. Sekakomitean kokouksia pidettäneen enemmän sopimuksen voimaantuloa seuraavan vuoden tai kahden aikana, jolloin tarvitaan mahdollisesti kolmekin kokousta vuodessa. Tämän jälkeen sekakomitean on kokoonnuttava säännöllisesti (1–2 kertaa vuodessa). Tämä tosin riippuu siitä, millä tavoin sopimuspuolten sääntelyohjelmat kehittyvät. Lisäksi tarvitaan muita teknisten asiantuntijoiden kokouksia, näitäkin lähinnä sopimuksen täytäntöönpanon alkuvaiheessa. Kaikkiin näihin kokouksiin osallistuu komission virkamiehiä ja kokousten usein teknisen luonteen vuoksi myös jäsenvaltioiden viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten asiantuntijoita tai muita sopiviksi katsottuja asiantuntijoita. Sekakomitean kokoukset pidetään vuorotellen Brysselissä ja Washington DC:ssä Yhdysvalloissa. Komission yksiköitä kokouksissa avustaville asiantuntijoille korvattaisiin pelkästään matka- ja oleskelukustannukset.

B. Teknisten määräysten analysointi

Sopimuksessa määrättyjen vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvien velvoitteiden keskeisenä osana on EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuuden määrittäminen. Nämä tekniset määräykset muuttuvat ajan myötä erityisesti IMO:ssa tapahtuneen kehityksen, uuden teknologian, uusien riskien jne. seurauksena. Sopimukseen sisällytettyjen tuotteiden osalta on tutkittava, vastaavatko EU:n ja USA:n niitä koskevat uudet tai muutetut tekniset määräykset edelleen toisiaan. Sopimuksen soveltamisalaan vielä kuulumattomien tuotteiden osalta tarvitaan teknisten määräysten analysointia sen määrittämiseksi, voidaanko kyseiset tuotteet sisällyttää sopimukseen. Aiempien kokemusten perusteella voidaan arvioida, että tällaisten vastaavuusselvitysten teettäminen maksaa keskimäärin 20 000–40 000 euroa. Selvityksiä ennakoidaan tarvittavan keskimäärin kaksi vuodessa.

C. Sopimuksen edellyttämä tiedotus

Tässä on kyse toisaalta sopimuksen edellyttämästä tiedotuksesta ja toisaalta sopimuksen edistämisestä ja sitä koskevien tietojen jakamisesta alan teollisuudelle ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille. Sopimuksen 6 artiklan 4 kohdassa, 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että EU ja USA antavat tietyt tiedot käyttöön Internetin välityksellä. Sopimuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedot on jo annettu käyttöön laivavarustedirektiivin 96/98/EY nojalla. Muu tiedotus liittyy sopimuksen tunnetuksi tekemiseen ja edistämiseen alan yritysten ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten keskuudessa. Kyseeseen tulee lähinnä tiedotteiden julkaiseminen sekä seminaarien ja konferenssien järjestäminen.

D. Kaksisuuntainen varoitusjärjestelmä

Sopimuksen 16 artiklassa edellytetään, että sopimuspuolet perustavat sääntelyviranomaistensa välille kaksisuuntaisen varoitusjärjestelmän, jonka välityksellä ne ilmoittavat toisilleen tuotteista, jotka eivät vastaa sovellettavia teknisiä määräyksiä tai joista voi aiheutua välitöntä vaaraa terveydelle, turvallisuudelle tai ympäristölle. Tämän järjestelmän käytännön yksityiskohdista on sovittava Yhdysvaltojen kanssa sopimuksen voimaantulon jälkeen. Voitaisiin kuitenkin hyvin ajatella, että tämä järjestelmä perustuisi sähköpostin käyttöön. Tällaisen järjestelmän perustamiseen tarvittavine turvallisuusominaisuuksineen tarvitaan mahdollisesti ulkopuolista asiantuntemusta, minkä lisäksi on huolehdittava järjestelmän ylläpidosta.

– ***Välittömät tulokset***

Sopimuksen tultua voimaan EU:n tuottajat pystyvät karsimaan kustannuksiaan siltä osin kuin on kyse USA:n markkinoille pääsyn edellyttämästä vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

– ***Odotettava vaikutus yleistavoitteen toteutumiseen***

Edellä kuvattu tulos merkitsee sopimuksen tavoitteen, joka on kaupan helpottaminen, välitöntä toteutumista.

5.3. Toteutusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Perustamissopimuksen 133 artiklan mukaisesti yhteisöllä on yksinomainen toimivalta kauppapolitiikassa; tämä sopimus on neuvoteltu ministerineuvoston valtuutuksen mukaisesti 133 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuullen. Ehdotuksen mukaisesti komissio vastaa sopimuksen täytäntöönpanosta ja hallinnoinnista.

Sitova sopimus on tarpeen, jotta talouden toimijoilla olisi oikeudelliset takeet siitä, että toinen sopimuspuoli hyväksyy niiden vaatimustenmukaisuustodistukset. Muun tyyppiset sopimukset, esim. yhteisymmärryspöytäkirja, eivät olisi tätä tarjonneet.

Hallinnointimenetelmä (sekakomitea) vahvistetaan sopimuksessa; se muodostaa vähimmäistason, joka tarvitaan sopimuksen asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

Sopimus on luonteeltaan sellainen, että sen toteuttaminen edellyttää tiivistä sääntely-yhteistyötä EU:n ja USA:n välillä, sekä kahdenvälisesti että erilaisissa kansainvälisissä järjestöissä ja etenkin IMO:ssa. Tämä yhteistyö johtaa kuitenkin ”liitännäisvaikutuksena” myös erilaisia sääntelymenetelmiä koskevan tietämyksen lisääntymiseen sekä entistä laajempaan kokemusten ja parhaiden käytänteiden vaihtoon. USA on esimerkiksi jo harkinnut käyttävänsä osaa laivavarustedirektiivistä navigointilaitteita koskevien uusien säännöstensä pohjana.

6. RAHOITUSVAIKUTUKSET

6.1. Kokonaisrahoitusvaikutus, B osa (koko ohjelmakaudeksi)

(Alla olevassa taulukossa ilmoitettujen kokonaismäärien laskutapa on esitettävä taulukossa 6.2 esitetyn jaottelun avulla).

6.1.1. Rahoitustuki

Maksusitoumusmäärärahat (euroina)

Jakautuminen	Vuosi 2003	2004	2005	2006	2007	Yhteensä	
Osallistuminen kokouksiin	21 700	21 700	10 850	10 850	10 850	75 950	
Selvitystyö	120 000	80 000	80 000	80 000	80 000	440 000	
Kaksisuuntainen varoitusjärjestelmä	15 000	5 000	5 000	5 000	5 000	35 000	
YHTEENSÄ	156 700	106 700	95 850	95 850	95 850	550 950	

6.1.2. Tekninen ja hallinnollinen apu, tukimenot ja tietotekniikkakustannukset (maksusitoumusmäärärahat)

	Vuosi 2003	2004	2005	2006	2007	Yhteensä	
1) Tekninen ja hallinnollinen apua							
a) Teknisen avun toimistot							
b) Muu tekninen ja hallinnollinen apua: - sisäinen: - ulkoinen: *josta hallinnon tietotekniikkajärjestelmien rakentamis- ja ylläpitokustannusten osuus*							
Kohta 1 yhteensä							
2) Tukimenot							
a) Selvitykset							
b) Asiantuntijakokoukset							
c) Tiedotus ja julkaisut	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	
Kohta 2 yhteensä							
YHTEENSÄ	40 000	10 000	5 000	5 000	5 000	65 000	

6.2. Toimenpidekohtainen kustannuslaskelma, B osa (koko ohjelmakaudeksi)[8]

(Jos toimia on useita, on ilmoitettava kuhunkin toimeen kuuluvista konkreettisista toimenpiteistä tarkat tiedot suoritteiden laajuuden ja kustannusten arviointia varten.)

Maksusitoumusmäärärahat (euroina)

Jakautuminen	Suoritteen/tuotoksen tyyppi (hanke, asiakirja jne.)	Suoritteiden/tuotosten määrä (yhteensä vuosiksi 2003-2007)	Yksikkökustannus keskimäärin	Kokonaiskustannukset (yhteensä vuosiksi 1…n)
	1	2	3	4=(2X3)
Toimi 1: Ulkopuolisten asiantuntijoiden osallistuminen kokouksiin				
- *Kokoukset Brysselissä*	Kokous	7[a]	2 050[b]	14 350
- *Kokoukset USA:ssa*	Kokous	7 [a]	8 800 [b]	61 600
Toimi 2: Selvitystyö	Kertomus	11	40 000	440 000
Toimi 3: Tiedotus	Julkaisut	5	13 000	65 000
Toimi 4: Kaksisuuntainen varoitusjärjestelmä	Sähköinen viestintäjärjestelmä	1	15 000	15 000
- *Järjestelmän perustaminen*		4	5 000	20 000
- *Järjestelmän ylläpito*				
KOKONAISKUSTANNUKSET				615 950

Huomautukset: a) Kaksi kokousta vuodessa kahden ensimmäisen vuoden aikana ja sen jälkeen yksi kokous vuodessa; b) matka- ja oleskelukustannukset kolmelle asiantuntijalle

7. VAIKUTUKSET HENKILÖSTÖÖN JA HALLINTOMENOIHIN

Henkilöstö- ja hallintovarojen tarve katetaan määrärahojen jakoa koskevan vuotuisen menettelyn yhteydessä hallinnoivalle pääosastolle myönnettävillä varoilla.

7.1. Vaikutus henkilöstöön

Toimen laji		Toimenpiteen hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö		Yht.	Tehtävän kuvaus
		Vakinaisten toimien määrä	Väliaikaisten toimien määrä		
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt	A B C	1 0,5		1 0,5	*Tarkempi tehtävänkuvaus esitetään tarvittaessa liitteenä*
Muu henkilöstö					
Yhteensä		1,5		1,5	

Henkilöstö- ja hallintovarojen tarve katetaan määrärahojen jakoa koskevan vuotuisen menettelyn yhteydessä hallinnoivalle pääosastolle myönnettävillä varoilla.

[8] Lisätietoja erillisessä ohjeasiakirjassa.

7.2. Henkilöstön taloudellinen kokonaisvaikutus

Henkilöstön laji	Määrä euroina	Laskutapa *
Virkamiehet Väliaikaiset toimihenkilöt	162 000	1,5 työntekijää (108 000 euroa työntekijää kohti vuodessa)
Muu henkilöstö (budjettikohta mainittava)		
Yhteensä	162 000	

Määrät vastaavat 12 kuukauden kokonaismenoja.

7.3. Muut toimesta johtuvat hallintomenot

Budjettikohta (numero ja nimike)	Määrä euroina	Laskutapa
Kokonaismääräraha (osasto A7) A0701 – Virkamatkat - sekakomitean kokoukset	18 900	2 päivän kokous Washington DC:ssä: matka: 2 400 euroa, oleskelukustannukset: 2 x 150 euroa, 7 kokousta 2003-2007
- muut kokoukset	7 650	1 päivän kokous Washington DC:ssä: matka: 2 400 euroa, oleskelukustannukset: 150 euroa, 3 kokousta 2003-2007
Yhteensä	26 550	

Määrät vastaavat vuosien 2003–2007 kokonaismenoja.

8. SEURANTA JA ARVIOINTI

8.1. Seurantajärjestelmä

Sopimuksen seurannan ja arvioinnin yhteydessä tarkastellaan ensisijaisesti ennakoituja tuloksia niiden vaikuttavuuden kannalta (missä määrin sopimuksen tulokset ovat myötävaikuttaneet sen erityisten ja yleisten tavoitteiden saavuttamiseen eli suoritusten vertaaminen tavoitteisiin). Huomioon otetaan kuitenkin myös sellaiset tekijät kuin sopimuksen merkittävyys (kuinka hyvin sopimuksen tavoitteet vastaavat kohderyhmän muuttuvia tarpeita) ja sopimuksen hyödyllisyys (missä määrin sopimuksen vaikutukset vastaavat kohderyhmän tarpeita).

Käytettyjen resurssien osoittimena pidetään komission virkamiesten sopimuksen täytäntöönpanoon liittyviin tehtäviin käyttämien henkilötyöpäivien määrää.

Sopimuksen vaikuttavuutta (eli suorituksia suhteessa tavoitteisiin) voidaan mitata sekä kaupan helpottamistavoitteen että sääntely-yhteistyötavoitteen osalta.

Kaupan helpottamisen ja edellä kohdissa 5.1.1 ja 5.2 esitettyjen tulosodotusten osalta voitaisiin käyttää seuraavia osoittimia:

– Päällekkäisyyden välttäminen testauksessa ja varmentamisessa. Yrityksille sopimuksen mukaisesti annettujen todistusten määrä. Tätä voitaisiin verrata sisäisten järjestelmien mukaisesti ennen sopimuksen voimaantuloa annettujen todistusten määrään.

– Kustannusten aleneminen. Kaksinkertaisen testauksen ja varmentamisen välttämisestä aiheutuvat säästöt (euroina), arvioituna keskimääräisten testaus- ja varmentamiskustannusten ja sopimuksen mukaisesti myönnettyjen todistusten lukumäärän tulon perusteella. Tähän liittyy tiettyjä vaikeuksia, jotka johtuvat erilaista teknologiaa hyödyntävien tuotteiden suuresta määrästä ja tämän vaikutuksesta testaus- ja varmentamiskustannuksiin. Tapaustutkimusmenetelmällä voitaisiin kuitenkin saada tiettyjä viitteitä asiaintilasta.

– EU:n viennin lisääntyminen. Kauppatilastot ennen sopimuksen voimaantuloa ja sen jälkeen. Tämänkin osoittimen käyttöön liittyy ongelmia toisaalta siksi, että muillakin tekijöillä (esim. valuuttakurssit, yleinen talouskehitys) on vaikutusta, ja toisaalta siksi, että kaikentyyppisistä laivavarusteista ei ole olemassa virallisia kauppatilastoja. Tässäkin arvioinnissa voitaisiin käyttää tapaustutkimusmenetelmää.

Sääntely-yhteistyön ja edellä kohdassa 9.1 esitettyjen tulosodotusten osalta voitaisiin käyttää seuraavia osoittimia:

– Sääntely-yhteistyö. Niiden EU:n ja USA:n teknisten määräysten määrä, joiden vastaavuus voidaan vahvistaa, tai sopimuksen liitteessä II lueteltujen tuotteiden määrän kehitys.

– Valvonnan tehokkuus. Kaksinsuuntaisen varoitusjärjestelmän kautta annettujen varoitusten määrä. Tätä voidaan myös verrata mahdollisesti toteutettujen lainvalvontatoimien määrään.

Lisäksi voitaisiin tarkastella tehokkuuteen liittyviä kysymyksiä (kuinka kannattavasti erilaiset panokset on muunnettu suoritteiksi), mutta kustannusten arvioiminen tässä yhteydessä on erittäin vaikeaa. Sopimuksen neuvottelemiseen liittyviä kustannuksia (esim. komission henkilöstön käyttämät henkilötyöpäivät, neuvottelut jäsenvaltioiden ja alan teollisuuden kanssa, tilatut selvitykset, kokoukset USA:n edustajien kanssa) voitaisiin pitää myös ”uponneina kustannuksina”, sillä ne olisivat syntyneet siitä riippumatta, olisiko sopimus tehty vai ei. Tehokkuutta olisi mielekkäämpää arvioida suhteessa sopimuksen hallinnointiin. Tällöin voitaisiin ottaa huomioon sekä yhteisössä että suhteessa USA:han tai sen kanssa toteutetut toimet ja menettelyt, joiden tarkoituksena on varmistaa sopimuksen asianmukainen toiminta (ks. myös jäljempänä).

8.2. Arvioinnin yksityiskohtaiset säännöt ja arviointijaksot

Sopimuksen 22 artiklan 2 kohdan mukaan sopimuksen toimintaa on tarkasteltava säännöllisesti - ensimmäisen kerran viimeistään kahden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Sopimuspuolten on suoritettava tämä arviointi yhdessä ja sovittava keskenään myös siitä, mitä arvioidaan. Tältä osin komissio voisi mahdollisesti ehdottaa seuraavien tekijöiden arviointia: edistyminen määräysten vastaavuuden määrittämisessä (sopimuksen liitteen II laajentamisessa), sääntelyssä tapahtuvia muutoksia koskevan 10 artiklan toimivuus, kaksisuuntaisen varoitusjärjestelmän toimivuus, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten välinen yhteistyö ja mahdollisuudet tehdä monenvälinen sopimus muiden maiden kanssa

(sopimuksen 20 artiklan 2 kohta). Sopimuksen toimintaa voitaisiin mahdollisesti tarkastella kahdesti vuodessa, mutta tästä on vielä sovittava USA:n kanssa.

Sekakomitean tehtäviin kuuluu sopimuksen toiminnan jatkuva arviointi. Seuranta ja arviointi komission yksiköissä ja 133 artiklassa tarkoitetussa komiteassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toteutetaan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten suuntaviivoista ja ohjeista laaditun komission valmisteluasiakirjan *(Guiding Principles on and a Vade mecum for the management of agreements on mutual recognition of conformity assessment)* mukaisesti.

Edellä selostettu sopimuksen vaikuttavuuden arviointi olisi hyvä suorittaa siinä yhteydessä, kun sopimuspuolet tarkastelevat sopimuksen toimintaa. Sekin voitaisiin tehdä kahdesti vuodessa. Sopimuksen merkittävyyden ja hyödyllisyyden arviointi voitaisiin suorittaa neljän vuoden kuluttua sen voimaantulosta, kun sen soveltamisesta on saatu riittävästi kokemusta.

Kun on kyse yksittäisistä toimista ja erityisesti sellaisista, joita varten tarvitaan rahoitusta, kauppapolitiikan pääosasto edellyttää, että hanke arvioidaan ennen varojen maksamista.

9. PETOSTEN TORJUNTATOIMET

Erityiset valvontamenetelmät (väliraportit, rahoitusselvitykset, menoerittelyt, maksujen suorittaminen erissä jne.) sisällytetään kaikkiin komission ja toimeksisaajien/edunsaajien välisiin sopimuksiin.

Jos komissio ei huolehdi itse selvitystyöstä, julkaisujen laatimisesta ja konferenssien järjestämisestä, näiden tehtävien suorittamisesta tehdään sopimukset tarjouskilpailumenettelyjen perusteella komission varainhoitosäännösten mukaisesti. Toimeksisaajat velvoitetaan näissä sopimuksissa esittämään väliraportteja, joista käy ilmi saavutettu edistyminen ja käytetyt varat, sekä loppuraportti, joka komission yksiköiden on hyväksyttävä ennen viimeisen erän maksamista. Tiettyjä toimia kuten talouden toimijoille suunnattuja tiedotusseminaareja ja konferensseja varten voitaisiin ajatella myönnettävän avustuksia ehdotuspyynnön perusteella ja komission ”Avustusten hallinnoinnin käsikirjan” mukaisesti. Tarvittaessa sopimuksissa edellytetään myös, että toimeksisaajat/edunsaajat esittävät tilintarkastajiensa vahvistamat tilinpäätöstiedot.

Komissiota sopimuksen täytäntöönpanossa avustavien asiantuntijoiden matkakustannukset korvataan korvausehdot sisältävien kutsujen perusteella alkuperäiset kuitit sisältävän laskun esittämistä vastaan. Komission henkilöstöä on yleensä läsnä kokouksissa, mutta jos näin ei ole, toimintaa valvotaan paikan päällä komission lähetystöjen kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön avulla sen varmistamiseksi, että työ sujuu vaaditulla tavalla.

Kauppapolitiikan pääosastossa on käytössä järjestelmä, jossa tarkastuksia suorittavat sisäiset tarkastajat. Tarkastuksia suoritetaan sopimusten laadinnan, tekemisen, täytäntöönpanon ja päättämisen eri vaiheissa. Lisäksi uusissa varainhoitoprosesseissa *(financial management circuits)* kuvataan ja jaetaan selvästi kaikentyyppisiin rahoitustapahtumiin liittyvät vastuut.

Sopimusten ja budjettivarojen hallinnoinnin arviointiin käytetään lisäksi ulkopuolisia konsultteja.

VAIKUTUSTEN ARVIOINTILOMAKE

EHDOTUKSEN VAIKUTUS YRITYSTOIMINTAAN, ERITYISESTI PIENIIN JA KESKISUURIIN YRITYKSIIN (PK-YRITYKSIIN)

EHDOTUKSEN NIMI

Ehdotus neuvoston päätökseksi laivavarusteita koskevien vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen sopimuksen tekemisestä

ASIAKIRJAN VIITENUMERO

EHDOTUS

1. Miksi yhteisön lainsäädäntö on tarpeen tällä alalla ja mitkä ovat sen päätavoitteet, kun otetaan huomioon toissijaisuusperiaate?

   Perustamissopimuksen 133 artiklan mukaisesti yhteisöllä on yksinomainen toimivalta kauppapolitiikassa. Lainsäädäntö on tarpeen laivavarusteiden vaatimustenmukaisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tekemiseksi USA:n kanssa. Komissio on neuvotellut ja parafoinut sopimuksen neuvoston 9. marraskuuta 1998 antamien neuvotteluvaltuuksien mukaisesti.

VAIKUTUS YRITYSTOIMINTAAN

2. Keihin ehdotus vaikuttaa?

   – elinkeinoalat

   – yritysten koko (mikä on pienten ja keskisuurten yritysten osuus?)

   – ne maantieteelliset alueet yhteisössä, joille kyseiset yritykset ovat mahdollisesti keskittyneet

   Ehdotus vaikuttaa niihin elinkeinoaloihin, tuottajiin (viejiin ja tuojiin) ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksiin, joiden toiminta liittyy merellä käytettäviin hengenpelastuslaitteisiin, aluksilla käytettäviin palontorjuntalaitteisiin, merien saastumisen torjuntalaitteisiin ja laivojen radio- ja navigointilaitteisiin. Taulukossa 1 esitetään jäsenvaltioiden laivavarusteteollisuutta kuvaavia tietoja. Arviolta 20 prosenttia taulukossa esitetystä toiminnasta liittynee vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin.

Taulukon 1 luvut osoittavat, että laivavarustealan yritykset ovat pieniä, keskimäärin 27 työntekijän yrityksiä (työntekijämäärä vaihtelee jäsenvaltioittain 5:stä 46:een työntekijään yritystä kohti) ja että niillä on paljon vientitoimintaa, sillä keskimäärin 46 prosenttia niiden tuotannosta menee vientimarkkinoille (osuus vaihtelee jäsenvaltioittain 10 prosentista 80 prosenttiin).

Taulukko 1: EU:n laivavarusteteollisuus (1999)

	Laivavarus-teiden tuotanto (milj. euroa)	Kotimarkkinat (milj. euroa)	Vientimark-kinat (milj. euroa)	Työntekijä-määrä	Yritysten määrä (arvio)
Itävalta	14	3	11	203	13
Belgia	108	85	23	1 039	23
Tanska	1 003	605	398	13 098	381
Suomi	869	574	296	9 622	516
Ranska	1 606	978	629	18 875	675
Saksa	5 217	2 248	2 969	58 739	1 269
Kreikka	502	440	62	10 350	381
Italia	1 966	1 238	728	23 035	960
Irlanti	16	13	3	223	21
Luxemburg	10	2	8	33	6
Alankomaat	1 960	1 093	867	25 636	836
Portugali	87	79	9	2 319	504
Espanja	1 315	1 047	268	19 198	1 665
Ruotsi	721	316	406	7 318	233
Yhdistynyt kuningaskunta	3 837	1 608	2 230	47 374	1 382
EU	**19 231**	**10 329**	**8 907**	**237 062**	**8 865**

Lähde: Euroopan komission yritystoiminnan pääosaston teettämä tutkimus Competitiveness and Benchmarking in the Field of Marine Equipment (ETD/98/502029).

3. Mitä yritysten on tehtävä noudattaakseen ehdotusta?

On huomattava, että yritykset voivat itse päättää, hyödyntävätkö ne sopimusta. Yritysten – tuottajien, tuojien ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten – jotka haluavat hyödyntää sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia, on tutustuttava sen määräyksiin. Komission tarkoituksena on tehdä sopimusta tunnetuksi erilaisin julkaisuin (esim. käytännön oppaat), seminaarein ja konferenssein.

Tuottajat toteuttavat jo nyt sopimuksen hyödyntämisen edellyttämiä toimia, koska niiden on noudatettava EU:n laivavarustedirektiivin 96/98/EY säännöksiä saattaessaan tuotteitaan EU:n markkinoille. Sopimuksen ansiosta nämä toimet takaavat sopimuskatteeseen kuuluvien tuotteiden osalta pääsyn myös USA:n markkinoille ilman uusia suunnittelu-, testaus- ja varmentamistoimia.

4. Mitkä ovat ehdotuksen mahdolliset taloudelliset vaikutukset?

Koska sopimus perustuu laivavarusteita koskevien EU:n ja USA:n teknisten määräysten vastaavuuden määrittämiseen, se tarjoaa EU:n tuottajille mahdollisuuden hoitaa tuotteidensa testaus ja varmentaminen EU:ssa EU:n vaatimusten mukaisesti pyrkiessään USA:n markkinoille. Tämä johtaa kustannusten alenemiseen, koska tuotteen testaus ja varmentaminen tarvitsee suorittaa vain kerran, jotta sitä voitaisiin pitää laillisesti kaupan myös toisen sopimuspuolen alueella. Se, että EU:n tuottaja voi sopimuksen ansiosta käyttää EU:ssa sijaitsevaa vaatimustenmukaisuuden

arviointilaitosta yhdysvaltalaisen laitoksen sijasta, johtaa myös niiden kustannusten sekä erilaisten rasitteiden ja epävarmuustekijöiden vähenemiseen, jotka liittyvät yhteydenpitoon ulkomaisen laitoksen kanssa. Vaatimustenmukaisuuden arviointi voidaan lisäksi suorittaa sellaisen sääntelykehyksen puitteissa ja sellaisten teknisten määräysten ja standardien mukaisesti, jotka EU:n tuottajat jo tuntevat.

On odotettavissa, että sopimus aiheuttaa EU:n vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille (laivavarustedirektiivin mukaisesti ilmoitetut laitokset) liiketoimintamahdollisuuksien menetyksiä, sillä USA:n viejien ei enää tarvitse käyttää niiden palveluja osoittaakseen, että noudattavat direktiivin 96/98/EY säännöksiä. Sopimus voi kuitenkin tarjota niille myös uusia tilaisuuksia, kun ne ehkä saavat asiakkaikseen EU:n tuottajia, jotka mahdollisesti aiemmin ovat luopuneet vientiaikeistaan USA:han niiden kustannusten ja rasitteiden vuoksi, jotka liittyvät ulkomailla tapahtuvaan vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja ulkomaista sääntelyjärjestelmää koskevien tietojen hankkimiseen.

Sopimuksen taloudellisten vaikutusten yksiselitteinen arviointi on ollut vaikeaa todennettavissa olevien tietojen puutteen vuoksi. Yrityksiltä saatujen tietojen mukaan laivavarusteiden testaus- ja varmentamiskustannukset eivät ole vähäpätöisiä. Sopimus voi auttaa alentamaan näitä kustannuksia, mikä hyödyttää laivavarusteiden valmistajien lisäksi myös laivanrakennusteollisuutta.

Sopimuksella odotetaan näin ollen olevan myönteinen kokonaisvaikutus EU:n yritysten vientiin, työllisyystilanteeseen, investointeihin ja kilpailukykyyn.

5. Sisältyykö ehdotukseen toimenpiteitä, joilla pyritään ottamaan huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet (muihin käyttäjäryhmiin verrattuna lievemmät tai erilaiset vaatimukset tms.)?

Sopimukseen ei sisälly toimenpiteitä pienten ja keskisuurten yritysten erityistilanteen huomioon ottamiseksi. Pienten ja keskisuurten yritysten suhteellinen hyöty lienee kuitenkin suurempi kuin suurten yritysten, mikä johtuu sopimuksen luoneesta ja siitä, että sen avulla voidaan vähentää epävarmuustekijöitä sekä varmentamiskustannuksia, jotka ovat samansuuruiset kaikille yrityksille.

KUULEMINEN

6. Ehdotuksen valmistelussa kuullut tahot ja niiden esittämien näkökantojen pääpiirteet

Komission yksiköt ovat useaan otteeseen kuulleet alan eurooppalaisia teollisuusjärjestöjä (ILAMA, EMEC, ISSETA CIRM/EURONAV ja ICOMIA) ja nämä ovat antaneet tukensa sopimukselle. Myös ammattiliittojen (Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY) ja kuluttajien (ANEC) edustajille on tiedotettu asiasta. Lisäksi komission yksiköt järjestivät toukokuussa 2000 seminaarin, jonka tarkoituksena oli tiedottaa kaikille asianosaisille laivavarusteiden vastavuoroista tunnustamista koskevasta sopimuksesta ja keskustella siihen liittyvistä asioista heidän kanssaan. Seminaari keräsi 43 osanottajaa 10 jäsenvaltiosta sekä Norjasta ja Yhdysvalloista. Edustettuina olivat monenlaiset eturyhmät (viranomaiset, tuottajat, kuluttajat, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset). Käydyn keskustelun tärkeimmät päätelmät olivat seuraavat:

– Laivavarusteiden vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen johtavana periaatteena on oltava korkeatasoisen meriturvallisuuden edistäminen ja merien pilaantumisen ehkäiseminen.

– Merenkulun turvallisuuteen ja merien pilaantumisen ehkäisemiseen liittyviä laivavarusteita koskevista kansainvälisistä säännöistä ja standardeista olisi keskusteltava ja sovittava ensisijaisesti IMO:ssa sekä ISO:n, IEC:n ja ITU:n puitteissa.

– Vaikka sekä EU:n että USA:n laivavarusteita koskevat vaatimukset perustuvat IMO:n voimassa oleviin kansainvälisiin asiakirjoihin, niissä on eroja, jotka johtuvat muun muassa IMO-standardeihin jääneistä "aukoista". Tästä syystä on ensin määritettävä EU:n ja USA:n vaatimusten vastaavuus, jotta tavoitteena oleva määräysten vastaavuuteen perustuva vastavuoroista tunnustamista koskeva sopimus (nk. MRA+) voitaisiin toteuttaa.

– Yhdysvaltain rannikkovartioston vertaileva tutkimus EU:n ja USA:n laivavarusteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevasta lainsäädännöstä ja komission yksiköiden sen tulosten tarkastamiseksi teettämä tutkimus, jonka teki Bureau Veritas, ovat tukeva perusta, jonka pohjalta voidaan jatkaa työtä määräysten vastaavuuteen perustuvan vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tekemiseksi laivavarusteiden osalta.

– Teollisuuden edustajat olivat selvästi kiinnostuneempia määräysten vastaavuuteen perustuvasta MRA+ -lähestymistavasta kuin "perinteisestä" vastavuoroista tunnustamista koskevasta sopimuksesta ja pitivät sitä edullisempana.

– Vaikka vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tarkoituksena on ensisijaisesti helpottaa kaupankäyntiä, se edistää myös merkittävästi sääntelyalan yhteistyötä ja säännösten yhdenmukaistamista kansainvälisellä tasolla.

Kuluttaja-asioiden transatlanttinen vuoropuhelu (TACD) on EU:n ja USA:n kuluttajajärjestöjen yhteistyöfoorumi, joka pyrkii edistämään kuluttajien etuja EU:n ja USA:n päätöksenteossa kehittämällä ja antamalla yhteisiä kuluttajapolitiikkaa koskevia suosituksia USA:lle ja EU:lle. TACD on suhtautunut varsin kriittisesti vastavuoroista tunnustamista koskeviin sopimuksiin yleensä samoin kuin teknisten määräysten vastaavuuden käsitteeseen. TACD:n vastustus liittyy siihen, että vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset ja määräysten vastaavuus voisivat johtaa 1) sääntelyyn liittyvän toimivallan siirtymiseen ulkomaisille yksiköille, jotka mahdollisesti toimivat erilaisten eturistiriita-, avoimuus- ja vastuusääntöjen mukaan; 2) julkisten toimintojen yksityistämiseen; 3) maan itsensä harjoittaman sääntelyn loppumiseen; 4) vähäisempään julkiseen osallistumiseen sääntelyasioita koskevaan päätöksentekoprosessiin; 5) määräysten kiertämismahdollisuuksien lisääntymiseen yritysten kannalta ja 6) terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun tason alenemiseen. Tämän ehdotuksen perusteluissa esitetyistä syistä komissio ei voi yhtyä näihin päätelmiin.